СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК I. Ч. 74. Джерзі Сіті, Н. Дж., четвер, 2-го квітня 1942. — No. 74. Jersey City, N. J., Thursday, April 2, 1942. VOL. I.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

Світло Переможе Темноту, Правда стане Сильнішою Від Неправди, а Життя стане Сильнішим від Смерти, Заповідає През. Рузвелт у Страстнім Тижні - Крипс Має Труднощі в Індії - Зріс Японський Натиск в Бурмі

„ЗМАГАЄМОСЯ З СИЛАМИ ТЕМНОТИ", КАЖЕ РУЗВЕЛТ

ВАШИНГТОН.—Президент Рузвелт, скликаючи конференцію Тихо-Океанської Воєнної Ради, навязав наради з посланням з нагоди надходячого Великодня про перемогу світла, правди і життя. Президент заявив, що це є боротьба проти темних сил, що змагаються до знищення всього того, що є дороге для вільної людини. Обговорюючи на пресовій конференції завдання Тихо-Океанської Ради, президент твердив, що є це дорадче тіло, яке буде співпрацювати з подібною радою в Лондоні. Рада ця, зложена в першу чергу з цивільних людей, буде давати вказівки ширшого значіння, але не буде в жадній мірі рішати про воєнну, а особливо морську стратегію. З повстанням такої Тихо-Океанської Воєнної Ради скористали в першу чергу Австралія та Нова Зеляндія, які від довшого часу цього домагалися. Президент Рузвелт потвердив щераз, що ген. МекАртур є начальним командантом всіх збройних сил, включаючи також морські сили на Південно-західному Пацифіку.

АМЕРИКА НЕ ПРОДАЄ ЗБРОЇ АРҐЕНТИНІ

ВАШИНГТОН. — Урядово подають, що Злучені Держави відмовилися продавати Арґентині зброю та амуніцію, але згодилися висилати до цього краю інші товари, потрібні для щоденного життя цивільного населення. Тому то військово-морська комісія Арґентини, яка перебувала якийсь час в Америці, виїхала домів з порожніми руками. Американські урядові кола заперечують, начеб то така політика рівналася репресіям за це, що Арґентина разом з Чіле досі не зірвала з тоталітарними державами, а далі вдержує з ними нормальні дипльоматичні зносини. Вони твердять, що це зобовязання супроти інших полудньово-американських країв диктує Злученим Державам таку політику.

БРАЗИЛІЯ ВИКРИЛА ТАЙНІ СКЛАДИ БЕНЗИНИ

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО (Бразилія). — До сензаційних звідомлень про здушування про-тоталітарних елементів в Бразилії належать ці вістки, які голосять про викриття великих складників бензини, вдержуваних тайно японцями на східному побережжі Бразилії. Хоч на територіяльних водах Бразилії не було видно німецьких субмарин, проте є здогади, що з тих складників довожено паливо для німецьких чи італійських субмаринів, що оперують на водах Атлянтійського океану.

АРЕШТУЮТЬ ЗА КРИТИКУ МЕКАРТУРА

САКРАМЕНТО (Каліфорнія). — Стейтовий прокуратор Ерл Ворен приказав арештувати Роберта Нобла та Филиса Джовнса за це, що в бюлетині, виданім ґрупою, що зветься „Приятелі поступу" й на чолі якої стоять згадані провідники, є критика ген. МекАртура за це, що він покинув Батаан. Прокуратор каже, що таке поступовання є не тільки зловживанням вільного слова, але цю провину можна підтягнути під параґраф про державну зраду.

ТОРГОВЕЛЬНІ ПЕРЕГОВОРИ МІЖ АМЕРИКОЮ ТА НЕВТРАЛЬНИМИ КРАЇНАМИ

ВАШИНГТОН. — Між Злученими Державами і Швецією, Портуґалією та іншими невтральними країнами ведуться переговори в справі виміни тих сирівців та товарів, яких потребують обидві сторони. І так Америка годиться дати тим країнам свої товари, яких вони потребуватимуть, а від них дістане в заміну такі артикули, що їй потрібні для воєнної індустрії. З тих переговорів та евентуальних договорів Америка скористає дуже багато, бо згадані країни мають такі сирівці, яких саме Америка в цю пору найбільше потребує.

ОЙЛ КОМПАНІ ОПРОКИДУЄ ЗАКИДИ ПРОКУРАТОРА

ВАШИНГТОН. — В. С. Фарш, президент „Стендард Ойл Ко." в Ню Джерзі, заявив, що закиди прокуратора Арнолда начебто компанія припізнила виріб синтетичної ґуми, не мають найменшої основи. Він заявив перед комітетом Трумана в сенаті, що компанія ввійшла в зносини з німецькою фірмою ще тоді, коли Америка не була у війні. Він рішучо опрокинув, начеб то компанія була нельояльною зглядом Злучених Держав Америки. Входячи в торговельні звязки з німецькими фірмами, говорив Фариш, згадана компанія причинилася значно до зросту американського промислу, головно в ділянках летунства, вибухових матеріялів та синтетичної ґуми. Він рівнож заперечив, начеб в 1939. р. його компанія хотіла навязати звязки з Японією всупереч інтересам Америки.

АМЕРИКАНЦІ ЗНИЩИЛИ 62 КОРАБЛІВ ТА 50 ЛІТАКІВ

АМЕРИКАНСЬКА КВАТИРА (Австралія). — Полковник Е. Л. Юбенк, командант американської летунської ескадри, заявив, що американські летуни доказали великих геройств та здобули величезні успіхи над ворогом в боях за Филипини та Яву. Після його обчислення, американські „літаючі фортеці" знищили 62 японських кораблів та зістрілили 50 ворожих літаків. Знищили вони рівнож більше число японських літаків на землі. Про американських летунів висловився полк. Юбенк, що вони є відважні, рішучі, вміють панувати над новими ситуаціями та бистро орієнтуються.

ЯПОНЦІ БОМБАРДУЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИЙ ШПИТАЛЬ В БАТААН

ВАШИНГТОН. — Департамент війни подає, що японські літаки бомбардували американський шпиталь в запіллі на Батаані та спричинили ряд жертв. Хоч шпиталь мав знаки Червоного Хреста та був вимиканий в попередніх японських бомбардуваннях, останнього понеділка японці рішилися на бомбардування цього невійськового обєкту. Американські військові власти є того переконання, що тим способом японська команда старається намацувати „слабші" місця в американських позиціях в цілі підготовки до загальної офензиви. В парі з тим японці правильно та систематично бомбардують американські позиції в Корегідор та інші твердині. Але, як доносить ген. Вейнрайт, бомби падають далеко від наміреної цілі та спричиняють дуже малі шкоди.

ЛЕТУНСЬКИЙ ВИШКІЛ В ВЕСТ ПОЙНТ

ВАШИНГТОН. — Доносять, що у військовій Академії в Вест Пойнт, впроваджують летунський вишкіл, щоб кадети могли відразу вишколюватися на летунів. Згідно з тим пляном багато кадетів не дістане літніх вакацій, а буде вчитися на летунів. Це одначе не означає, що кожний абсольвент Військової Академії буде рівночасно й летуном. Після закінчення тих курсів, ці що хочуть бути летунами, мусять переходити ще окремий летунський вишкіл.

ЯПОНСЬКА ОФЕНЗИВА В БУРМІ ПРОДОВЖАЄТЬСЯ

ЛОНДОН. — Лондонські офіційні звідомлення говорять, що японці далі роблять поступи в Бурмі, зокрема в долині ріки Іраваді. Вони обійшли британські сили з полудня і загрозили їм з заду. Два чинники помагають японцям в Бурмі: перевага в повітрі і поміч тубильчого населення, яке стануло по стороні японців.

ДАЛЬШІ ЗВІДОМЛЕННЯ ПРО МОРСЬКУ БИТВУ

ЛОНДОН. — Лондонські кола подали звідомлення про велику морську битву, яка мала місце пару днів тому на Північнім морі, а про яку дотепер звідомляли лише німці. Така битва дійсно відбулась з британськими та советськими кораблями з одного боку, а з німецькими з другого. Але це німці понесли тяжкі втрати. Вони втратили один контрторпедовець і мабуть три субмарини. Всі кораблі з конвою, хоч може деякі зазнали ушкодження, проте дійшли до місця призначення.

НІМЦІ ПОСИЛАЮТЬ НОВИХ СТО ДИВІЗІЙ НА СХІД

БЕРН. — Німецький штаб посилає величезні скріплення на східний фронт. Біля сто нових дивізій, себто біля півтора міліона нових вояків, суне головно на полудне, звідки німці задумують повести загальну офензиву на Близький Схід. Правдоподібно, що першим завданням цього війська буде здобути цілий Крим, а опісля кинутись на Кавказ. Назагал німці матимуть чотири і пів міліона війська на східнім фронті. Проти них стоїть сім міліонів советського війська.

ТРАНСФУЗІЯ КРОВИ.—На просьбу ґенерала МекАртура Червоний Хрест зачартерував (наняв) вантажний корабель „Мектан", щоби вивезти ранених з Манілі. Корабель дістав дозвіл переїзд через воєнну полосу й забрав ранених до австралійського міста Сидні. Світлина представляє трансфузію крови на кораблі підчас подорожі.

ІНДІЙЦІ НЕЗАДОВОЛЕНІ З ПРОПОЗИЦІЙ КРИПСА

ЛОНДОН. — Переговори сера Стафорда Крипса з місцевими індійськими провідниками натрапляють на перешкоди. Є можливість, що британські пропозиції будуть відкинені і ціла місія Крипса скінчиться невдачею. На всякий випадок та справа не буде так скоро полагоджена, як це на початку заповів Крипс. Гіндуські націоналісти незадоволені з пропозицій тому, бо в них говориться, що за ціну цілковитої незалежности індійці мусять братись до оборони свойого краю та мусять проти японців виставити збройні сили. Гіндуси цього не люблять. Вони волілиб, щоб хтось інший боровся, а вони щоб втішались свободою. Могандас Ганді відкинув пропозицію активної участи Індії в війні. Він каже, що японців Індія буде поборювати при помочи „пасивного опору", а не при помочи зброї. Себто, ціле індійське населення буде мовчки бойкотувати японську владу й остаточно тим бойкотом ту владу поконає, навіть колиб прийшлось японців в той спосіб „воювати" десятки літ. До того погляду склоняється теж [illegible] ський націоналістичний провідник, Негру, який початково прийняв був пропозиції Крипса, а тепер починає вагатись і каже, що Індія не має збройної сили і тому не може силою боротись. Вона може боротись лише пасивним опором. Інші гіндуські провідники починають вже лякатись пропозицій британців і починають розуміти, що з правами приходять обовязки. Вони волілиб, щоб британці ще не давали їм того, за що вони цілий час боролись.

Магометанські лідери мають свої застереження. Вони бояться, що в тій новій індійській свободі гіндуси дістануть більші права над магометанами знущатись. Магометани домагаються точних застережень. Тому пропозиції Крипса вони відкидають з цілком інших, своїх власних причин. Магометани говорять, що це вони дали Британії найбільше вояка, який боровся на Близькім Сході і в Сінґапурі. Тому несправедливо булоб з боку Британії віддавати магометан на поталу гіндусів. Супроти цих настроїв є малі вигляди, що індійці згодяться на британські пропозиції, а навіть що видвигнуть якісь свої власні, на які погоджувалисяб всі індійські політичні і релігійні касти.

КРИВАВІ СУТИЧКИ В ІНДІЇ

БОМБЕЙ. — В околицях Бомбею вибухли сутички між гіндусами і магометанами. Внаслідок тих сутичок було вбитих чотири осіб і відповідне число ранених. Схвильоване індійське населення, під впливом важних міжнародних подій, починає застановлятись над своїм положенням, а в купі з тим починають там виринати старі ненависти і непорозуміння. Гіндуські ґрупи все ворогували з магометанськими і від довгих часів поливали ту ненависть кровю. Цей раз по ріжних місцях вони почали влаштовувати віча і демонстрації, які в кількох випадках закінчились бійкою і втратою людського життя.

БЕРЛІН СПОДІЄТЬСЯ ЯПОНСЬКО-СОВЕТСЬКОГО ЗУДАРУ

БЕРЛІН (Через радіо). — Німецькі кола говорять, що в короткому часі треба сподіватись зудару між Японією і Советами. Для Японії це не буде великої небезпеки, коли вона заатакує Совети, кажуть німецькі кола, бо щонайменше половину своїх збройних сил Совети забрали з Далекого Сходу. Міжнародні знавці припускають, що німці вкоротці зачнуть натискати на Японію, щоб вона таки виступила проти Советів і бодай троха помогла німцям на європейськім фронті.

НЕДОМАГАННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ АРМІЇ

РІОМ. — В дальшому тягу ріомського процесу вийшло на верх, що французька армія мала небагато повзів і моторизованої зброї. Німці на фронті мали щонайменше два рази стільки повзів, до того кращої якости. Але на розправі вийшло на верх і те, що це в першу чергу сама армія завинила, що не мала подостатком цеї зброї, бо французький штаб довший час не хотів признати повзам першорядної ваги. Хоч серед французьких воєнних знавців були такі, які домагались моторизовання армії і будування повзів, сам найвищий штаб відкидав цю думку.

КУРЕННЯ ПІДЧАС РЕЙДІВ

ЛОНДОН. — Англійська статистика показує, що в часах ворожих летунських наїздів люди починають далеко більше курити.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Буря за Робітників

У конґресі звіялася справжня буря за робітниче законодавство. Хоча така справа звичайно розбурхує людські пристрасти, мало коли ці пристрасти були розбурхані до того ступня, що тепер.

Попри ступінь напруження теперішна боротьба замітна ще тим, що по тій стороні, яку можна назвати робітничою, бо заступає робітничі інтереси, стоїть американський уряд.

Зворот цей наступив за президентури Рузвелта, котрий почав в американській історії нову еру суспільного законодавства. Цей президент підписав ухвалений його стараннями закон з 1938. року про години праці й заплату, що постановляє: 1) мінімальну заплату 40 центів за годину праці для робітників, занятих при міжстейтових роботах; 2) максимальний тиждень праці з 40 годин, з півтора-разовою заплатою за довшу працю. Президент Рузвелт заступався за це законодавство, щоби збільшити купну силу робітників, поширити працю й розбудити бизнес.

Зо закону, що був основою політики, означеної назвою „нового розділу", були все невдоволені певні круги, в котрих поважні ґрупи становили: републиканські вороги партії президента, консервативні демократичні представники переважно рільничих південних стейтів та вороги всяких прав для робітників. Ці ґрупи думають тепер, що для них прийшла пора порахуватися з урядом, коли уряд потребує національної помочі для успішного ведення війни. Вони підняли кампанію проти 40-годинного тижня праці як проти обмеження воєнної продукції. Конґресмен Говард В. Смит з Верджінії, старий ворог робітничого законодавства й „нового розділу", виступив з проєктом закона про відкликання закона про 40-годинний тиждень праці й за заборону „закритої шапи".

Коли справа прийшла до переслухання перед комітет для фльотних справ, прихильники закону Смита показали на гори телеґрам „з дому" на доказ, що пропозиція Смита має поперття народу. Розгляд телеграм одначе виказав, що їх висилка була організована ґрупами й організаціями, заінтересованими проти робітників, та що їх більшість походить зо стейту Оклагоми, котрий з 7 міліонів робітників краю має всего 28,000.

Побиті на тій точці, консервати кинулися доказувати, що закон про 40-годинний тиждень праці обмежує воєнну працю, та тут виступили свідки зо зізнаннями, що воєнні промисли вже давно працюють поза межі 40-годинного тижня, а Доналд Нелсон, начальник ради воєнної продукції, заявив, що знесення закона про 40-годинний тиждень праці не додасть ні одної години до праці в воєнних промислах.

У цю боротьбу нарешті встрявають робітничі юнії. З одного боку вони згоджуються добровільно зректися подвійної заплати за неділью працю, а з другого запевняють, що не будуть толєрувати страйків з якоїнебудь причини, як довго триває війна.

ДІЛИ І ЗАВОЙОВУЙ

Пятнацять завдань націстичної пропаґанди в Злучених Державах виявлено в обґрунтованій брошурі, виданій Бюром Фактів і Чисел під заголовком **„Діли й Завойовуй"**. Брошура описує методи німецької пропаґанди в континентальній Европі, попереджаючи, що Злучені Держави є тепер місцем загального напливу націстичної стратегії терору.

Це перший раз уряд подає завдання націстичної пропаґанди, кажучи, що Гітлер хотів би, щоб ми повірили, що:

Демократія вмирає. Наші збройні сили слабі. „Новий Лад" є неминучий. Ми пропали на Пацифіку. Наше Західне Побережжя є у великій небезпеці, бо там нема оперти, де можнаб битись. Британці занепадають та „продали нам кота в мішку". Від видатків на війну збанкротує нарід. Цивільні жертви будуть більшими, ніж ми можемо витримати. Сталін робиться надто сильним і большевизм залле Европу. Наші провідники невідповідні, наш уряд неспосібний до ведення війни. Треба спинити поміч нашим союзникам. Наша справжня небезпека є японці, ми повинні зеднатися з Німеччиною, щоб спинити „Жовту загрозу". Ми повинні повернути всі наші військa та знаряддя назад до З. Д. і обороняти тільки наші береги. Хінці і британці заключать сепаратний мир з Японією та Німеччиною. Американська демократія буде втрачена за нас війни.

Та, „щоб поширити ці та інші брехні, Гітлер збиратиме всі хитрощі до свого чорного мішка, але американців таки не обдурить". Проте **„Діли й Завойовуй"** перестерігає, що Гітлерова стратегія не буде провадитись все по одному [illegible] буде [illegible] одним шляхом, завтра другим. Але завше його широкі завдання будуть ті самі: відділити нас від наших союзників викликанням недовіря до них; витворити тертя в самих З. Д. з метою відтягнути нас від нашого дійсного ворога — Осі; спараліжувати нашу волю боротися".

Подаючи джерело для кожної фактичної заяви, брошура **„Діли й Завойовуй"** пояснює, що техніка націстичної пропаґанди, направленої на З. Д. є подібна до тої, що її вживав Гітлер проти европейських держав, які він завойовував. Брошура пригадує спробу Гітлера розділити французів і британців в перший рік війни; його постійні залицяння до балканських бизнесових людей; його витвір внутрішних непорядків в Бельгії перед інвазією, та інші історичні подробиці націстичної стратегії терору.

Коротко-хвилеві радіо-передачі з ворожих і контрольованих країн, чутки, ворожі аґенти та невинні дурні використовуються націстами, як подається в брошурі. Гітлер старається натравлювати капітал проти праці, білих проти ніґрів, католиків проти протестантів, християн проти жидів, перестерігається в брошурі. Він знає, що упередження, в будьякій формі, є водою на його млин.

„Діли й Завойовуй" вказує, що багато років до Перл Гарбор, гітлерівська пропаґанда в цій країні намагалась спараліжувати наше думання, щоб витворити враження, що нам нема діла до війни. Що ніхто не посміліться напасти на нас. Що наші два океани охороняють нас. Що все одно Гітлер не цікавиться Західною Півкулею. Що коли ми не будемо робити того, що не подобається Гітлерови, він залишить нас у спокою. Що кожний, хто перестерігає нас, що Гітлер думає те, що каже, є воєнним підбурювачем. Що кожний, хто спонукає нас помагати тим, хто вже змагався з Гітлером, старався втягнути нас у війну. Це все було підхоплене і повторюване багатьма ґрупами американців, людьми, які були залякані, як би пізнали, що вони розносять націстичну пропаґанду.

Після успішног спроби у Франції, аґенти Гітлера пустили багато чуток в цій країні, а всі з них неправдиві, відносно видуманих епідемій, недоброго харчу та дезертирства в наших збройних таборах, як це описано в брошурі. Там говориться: „Від початку війни німецькі коротко-хвилеві радіо-передачі голосили про барикади на вулицях Вашингтону, про паніку на біржі, про перебільшені втрати в Перл Гарбор та на цілім Пацифіку. Наприклад німецькі радіобайки про втрати в Перл Гарбор дали сиґнал аґентам Гітлера, щоб ширити чутки, що ми втратили нашу фльоту, та що наші морські урядовці були зрадниками". Звичайно, все те неправда.

Брошура кінчить тим: „Ми знаємо, що Гітлер, який вдає з себе страшного, в дійсности є найбільш залякною людиною в світі. Піднесена рука, крикливий голос, висока самопохвала — все це замасковує смертельний страх перед зброєю, що робить людину свобідною, — перед правдою. Ми озброєні правдою і ми знищимо тирана."

ІНДІЯ

Поїздка британського міністра Стафорда Крипса до Індії та пропозиція британського уряду дати Індії статут Британської Домінії по закінченні цеї війни, є без сумніву найбільшою політичною новиною останніх часів. Індія є краєм з величезними багатствами та сотками міліонів населення. Отже становить величезний резервуар всяких спроможностей і комбінацій. Від того, чи зможе Крипс наклонити Індію вхопити за зброю та стати поруч Обєднаних Держав проти Японії, згл. тоталітарного бльоку, залежатиме у великій мірі, який оборот візьме ця гльобальна війна.

Положення.

Щож представляє собою оця Індія, оце „індійське цісарство", про яке стільки ми наслухалися в діточих казках, на яке надивилися у фільмах, про яке читали в писаннях найкращих поетів світа?

Індійське цісарство, в найширшому розумінні „Британська Індія", має 4,715,000 кв. клм. поверхні та 330,000,000 мешканців. Вона обіймає на півночі узбічча гір **Гімалаїв**, далі **Індостан**, цебто великі низи при **Інду, Ганґу** та **Брагмапутри**, височину **Декану** на півдні та ґористу **Бірму** в стовичі рік **Іраваді** та **Салвен** на сході. Підсоння Індії є тропічне й півтропічне, впливи моря не сягають дуже далеко, бо півострова (Індія є півостровом, облятим Індійським Океаном) є слабо розчленований, зате Гімалаї є прекрасною заслоною від азійської маси. Буйний ліс придибується на північнім сході, рідший на південнім заході, а в долинах рік перемінюється в джунґлі. Позатим це саванна та степ, що на північнім заході та на Декані перемінюється у пустиню.

Із тваринного світа подибується тут лев в пустині, тигр в джунґлях, слонь в лісі, носоріг в болотах, багато трійливого гаддя.

Населення та багатства.

Найбільша частина населення є **індійці - гіндуси** (240 міліонів), що мають 300 ріжних мов. Вони виперли на окраїни **дравідів** (72 міліони) на південь, **белюджів** (800,000 на заході) та **тибетанців** (500,000 на півночі). Крім того на сході за рікою Ганґом живе 13 міліонів **бірманів**. З европейських народів найчисленніщими є **англійці** (300,000); є теж невелике число **французів** та **португальців**.

Індійці не є тубильчими мешканцями Індії, але привандрували тут ще 2,000 літ перед Христом. Вже давно вони розвинули високу культуру (фільософія, література), але на полі техніки не дійшли до европейської, а навіть китайської висоти, хоч здавна знали прим. штучне наводнення (ірриґацію). На Індію як на багатий та врожайний край нападали дуже часто чужі народи, які полишали свої впливи. В 326 р. перед Христом через похід Олександра Македонського Індія наладнує деякий звязок з геленським (грецьким) світом, а до VI. століття по Христі поширюються тут впливи ісляму. Від 1498 р. починають кольонілізацію діяльність португальці, а далі голяндці, французи та анґлійці.

Щодо етнічного та антропольоґічного походження, то індійці є дуже неоднородним народом. Так само мається справа з їх релігією, бо щодо релігії то вони розпадаються на 220 міліонів гіндуістів, 70 міліонів магометан (сунітів), 13, міліонів будистів і 4 міліони християн. Щодо суспільного устрою, то в Індії є аж 4,000 каст різко одна від другої відмежованих.

Назагал Індія є країною сільсько-господарською. 71% її населення працює на ріллі, 11% в промислі, а 6% в торговлі. В сільському господарстві переважає хліборобство над скотарством. Управна площа займає 20% поверхні, з чого найбільше (35%) є під рижем, що є насущним хлібом населення, та пшеницю (по 14%), льоном, бавовною та ютою.

Промисловість невелика, головно домашня. Найбільше поширена це ткацька та залізна. Загранична торговля не є значно розвинена. Відбувається вона майже виключно через остров **Цейлон**. До головних вивозових продуктів належать: риж, бавовна, цукор, чай, кавчук, юта, а ввозить Індія майже всі фабрикати.

Політичне становище.

До 1803 р. було в руках анґлійців усе південно-західне побережжа Бенґальського заливу, Бенґалія й майже вся долина ріки Ганґу. Відтак до 1857 р. анґлійці заняли побережжа над Арабською затокою та долину р. Інду. В 1857 році вибухає повстання. Британський уряд розвязує „Спілку для експльоатації Індії", а саму країну перемінює в кольонію. З інших европейських держав лише Франція і Португалія задержали деякі посілости в Індії, а решта належить до Британської Імперії.

При центральнім уряді в Лондоні є секретар для Індії. В Індії, в головнім місті Ню Дельгі, перебуває назначений британським королем завтупник, віцекороль. Виконавча влада є в руках 11 секретарів департаментів, на чолі яких стоїть рада держави, а від 1921 р. законодатний конґрес і рада князів васальних держав.

Індійський Націоналістичний Конґрес та домагання самостійности.

Місія Стафорда Крипса не є легким завданням, коли зважити, що це не перший раз індійці домагаються самоуправи. Велика Британія пробувала вже нераз ці домагання якось заспокоїти, але без успіху. Після першої війни Англія обіцяла дати автономний (домініяльний) статут Індії, одначе цього не зробила. Індійський конґрес почав боротьбу за самостійність краю ще 1885 р. В 1920 році стає на чолі цеї боротьби відомий фільософ та творець теорії т. зв. „пасивного спротиву", **Магатма К. Ганді**, навколо якого зосереджується майже вся індійська політика за останні два десятки літ. Мільони гіндусів є переконані, що Ґанді є „чудотворцем" та другим Буддою. Замітне те, що підчас Бурської війни Ганді піддержував британців та навіть керував відділом Червоного Христа в Полудневій Африці. В 1915 році вернув до Індії та став брати живу участь в національному русі, який провадив С. Р. Даз. Підчас першої Світової Війни Ґанді голосив пацифізм, хоч сам піддержував далі британців. В 1917. р. його самостійницький рух, званий „сварaїст" вже мав за собою міліони прихильників, серед яких були індійці всіх каст, як також магометани. В тому самому часі Велика Британія оголосила, що після війни Індія „евентуально стане складовою частиною Британської Імперії". В 1919 р. Англія встановляє т. зв. „діярхію", цебто дуальну, анґлійсько - індійську владу на 10 років, як спробу самоуправи.

Та націоналістична агітація почала ширитися так скоро, що Англія скоро забула за свої обіцянки та наложила гострий режим. Тоді саме Ґанді почав свій „пасивний спротив". В 1922 р. його засуджують на 6 років тюрми за цю політику, одначе по двох роках його випускають на волю. В 1927 р. англійці назначують т. зв. Комісію Саймона, яка мала провірити, чи Індія є в стані сама собою управляти. Тому що гіндуси не були представлені в цій комісії, це дало нову притоку до агітації. В 1929 р. Індійський Конґрес вибирає Ґандія своїм провідником та каже йому боротися за цілковиту самостійність Індії. Розгін його був здержаний магометанською ґрупою, яка згодилася на дискусію з анґлійським урядом. Ґанді знову іде до вязниці, але скоро потім віцекороль Лорд Ірвин, теперішній лорд Гелифекс і амбасадор Анґлії у Вашинґтоні, зговорюється з Ґандієм та заключує т. зв. Нюдельгійське перемиря, яке знову скінчилося індійським „пасивним спротивом" та гострими британськими репресіями. В 1931 р. відбулася знова „конференція круглого стола" в Лондоні, де прибув Ґанді у свому пустинному одінню. Та й тепер переговори скінчилися, коли МекДоналд ограничився лише до обіцянок. Вернувши в Індію, Ґанді далі повів боротьбу, вживаючи дуже часто голодівки, що мала свого часу значний вплив на міліони гіндусів. В 1935 р. встановлено федерацію з ріжних індійських держав, але й це не задоволило Ґандоґо.

Найважнішою перешкодою індійців в осягненні їхньої незалежности є брак згоди поміж двома найважнішими частинами індійського населення: гіндусами і магометанами. Ці останні хотіли 50% політичної репрезентації. Знову гіндуси, які тепер є під проводом **Пандіт Явагарлал Негру**, наслідника Ґандія, хочуть перемінити Індію в модерну демократичну републику з рівними правами для всіх. Провідником магометанської фракції є **Алі Джинаг**.

Хоч Ґанді є офіційно поза політикою, проте його вплив в Індії є ще далі величезний. Саме тому сер Стафорд Крипс зачав відразу переговорювати спершу з Ґандієм. З найпевніших донесень виходить, що є надія, що місія Крипса готова вдатись, що буде величезним здобутком для Англії й Індії.

АМЕРИКАНСЬКІ ЛІТАКИ ЗНАМЕНИТІ.

БРИСБЕЙН. — Американський летун, четар Дж. Сомерс, який дістав медалю „дистинґвишт крос" за затоплення двох японських кружляків, заявив, що свій успіх завдячує головно знаменитим цільним шклам, які є вставлені на американських літаках. Це просто годі схибити японського корабля, раз він попаде на ті шкла, говорив він.

Аркадій Аверченко.

Мій Товариш Подорожі

I.

Бувають люди, які нам подобаються на перший погляд, яким ми сліпо віримо. Їх голос, їх поведінка кажуть довіряти їм. Коли проведемо годину з таким чоловіком, здається нам, що знаємо його вже від кількох літ...

Я стрінув раз такого чоловіка й не забуду його до смерти.

Їхав я раз другою клясою вечірним поїздом до містечка Пічуґіно. Там мав я мати відчит про летунство. Той відчит мав я виголосити на запрошення тамошнього летунського товариства.

У переділі крім мене був іще один молодий чоловік, який мені сподобався від першого погляду.

Він усміхнувся до мене привітливо та сказав:

— Гадаю, ми тут їхатимемо оба. То дуже приємно. Правда?

— Так, — відповів я — я не люблю стиску. А де ваші річи?

Він засміявся голосно:

— Все, що маю, ношу зі собою. А ви куди їдете?

— До Пічуґіна. Маю там виголосити відчит про летунство. Називаюся Воробіїв.

— Дуже мені приємно, — сказав мій товариш.

— Я також їду з орудкою до Пічуґіна, то з приємністю піду на ваш відчит. Де буде той відчит?

— У салі летунського товариства. За відчит дістану двіста рублів.

— Го?го! То гарна сума. За такі гроші можна би пустити літати ціле товариство! — засміявся мій товариш.

Я глянув на годинник і позіхнув:

— Тепер, правду сказати, треба би трохи передрімати ся. Деж той кондуктор?

— Навіщо вам кондуктора?

— Щоби сконтролював білет, щоби продіравив його. Я не люблю, як мене будять зі сну.

— Покладіться лише спокійно на лавку, — сказав мій сусід і виняв ґазету з кишені. — Я буду читати. А коли хочете, то я покажу кондукторови ваш білет, щоби він не потребував вас будити.

— Та чому я мав би так наприкрюватися вам?

— То нічого. Я й так не буду спати.

Я поклався на лавку, дав товаришеві подорожі мій білет, потім я знову встав, зняв мою валізу, відчинив її та виняв подушечку.

Молодий чоловік дивився цікаво наче дитина на мою валізу та сказав одушевлено:

— Яка чудова валіза!

— Так, то дуже добра шафкова валіза. Я купив її в Берліні. Ось тут є переділ на білля, тут шафка на одежу, тут переділ на харчі, а тут портфель на гроші, пашпорт і документи. Я не взяв зі собою пашпорту, та гадаю, що в Пічуґині не робитимуть мені труднощів!

— Годі знати, тамошній поліцмайстер дуже строгий. Я ніколи не їзджу без пашпорту. Ось, бачите.

Він витягнув пашпорт із кишені та став вимахувати ним.

— Ви ще згубите ваш пашпорт... З вас велика дитина! Вам требаб відібрати пашпорт і сховати його.

Він наче зажурився трохи:

— Гм, я не згублю пашпорту... та в ночі міг би мені хтось украсти його... Що зробитиб мені?

— Дайте мені ваш пашпорт! Я сховаю його в мою валізі. Маєте гроші?

— Відкіля я можу мати гроші? Ось вам мій пашпорт, сховайте його в вашій валізі.

Він іще раз цікаво приглядатися валізі та сказав:

— Коли я колись добуду ся маєтку, піду до Берліна та куплю собі таку валізу. Це ви купили валізу?

Я назвав фірму та сказав до нього:

— Ви гарний хлопець!

Він усміхнувся збентежено:

— Ви також подобаєтеся мені, тому я дав вам мій пашпорт.

Я позіхнув, поклався, сказав товаришеві подорожі: „добраніч!" і небаром заснув.

II.

Трохи пізніше почув я, що хтось сильно термосить мною, а якийсь захриплий голос відізвався:

— Гей, добродію, вставайте!

Я з трудом отворив очі та побачив перед собою кондуктора.

— Що ви хочете? — пробурмотів я.

— Прошу, ваш білет! — відповів кондуктор.

Я встав і побачив, що мій товариш подорожі сидить напроти мене та спокійно читає ґазету.

— Чуєте, — сказав я до нього — чи ви показували кондукторові мій білет?

Він видивився на мене та сказав холодно:

— Який білет?

— Боже, таж я вам щойно недавно дав мій білет!

— Ви мені? Колиж то?

— Годину тому. Ви ж казали, щоби я дав вам мій білет, щоб ви показали її кондукторові, бо я не хотів, щоби мене будили зі сну.

(Кінець буде).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

„ЮКРЕЙНІЕН ВІКЛІ" ДЛЯ ВОЯКА.

В тім листі засилаю одного доляра на „Юкрейніен Віклі", себто на понеділкове число „Свободи". Прошу його висилати на ту адресу, яку залучаю. Це американський вояк з українського роду. Він є похресником мого чоловіка. Просив, щоб йому посилати те число. Тож посилайте кожного тижня. Повідоміть нас також, коли виходить наша передплата на „Свободу". А як не враховуєте того доляра, що має іти на часопис для вояка, то возьміть його на підержку „Свободи". Бажаємо цілій „Свободі" від нас усіх веселого і щасливого Христового Воскресення.

А. Тимоць,
Магваг, Н. Дж.

ЩЕ ДЕЩО ВІД УКРАЇНСЬКОЇ ФАРМЕРКИ.

Бачу з допису А. Г. Біловус, що її зацікавило наше фармерське життя. Може воно теж цікаве і для інших наших громадян і громадянок. Тож скажу ще дещо.

В нас, себто в Ґрейт Медовз, дуків нема. Але є люди, що мають свої хати і свою землю. Але не всі мають власну землю. Є у нас 143 відділ У. Н. Союзу, що має понад 100 членів крім дітей. Маємо українську католицьку церкву і свою галю. Маємо свої гостинниці і склеп споживчих артикулів.

Більша половина нашої молоді покінчила гай скул. Кількоро покінчило вже й каледжі. Один з них, Роман Ковалик, є учителем, а тепер служить у війську, де є сержантом. Осип Ковальчук є ще в каледжі, але осенню я вже бачила його в військовім мундурі як сержанта. З нашої парохії є у війську 8 хлопців. Уся наша молодь говорить теж і по українськи. Кількох вміє писати і читати по українськи.

З нашого жіноцтва декотрі належать до А. Ч. Хреста і тепер помагають шити. Три наші жінки ходять на науку першої помочі. Щоб зрозуміти нас, жінок-фармерок, треба мати на увазі, що життя жінки - фармерки є відмінне від життя жінки-міщанки. Жінки на фармах не мають тої вигоди, що її мають жінки в містах. В місті має жінка все під рукою. І воду, і синк, і „ваштопи", і ґез, і електрику. Усе те є вкупі. А як працює поза домом, то тільки в означені години. Значить, що має час на домашню роботу. Жінка на фармі не має ніяких визначених годин. Її заняття в хаті триває так довго, поки не скінчить роботу в хаті, коло дробу, коров і т. п. Потім іде в поле. Вернувшись до хати, треба винести брудну воду, принести свіжої, вичистити лямпу, наляти нафти і так далі, себто робити те, що жінка в місті має майже готове.

Фарми є порозкидувані. А тому і народне життя не може іти таким ходом, як іде в місті, та як повинно іти. Жінка на фармі не може так приглянутись нашому народному життю, як це може жінка в місті. Тому вона так радо хапає за жіночі дописи. І тому, скільки їх не булоб, для неї їх все ще замало.

Робимо, що можемо. Наш відділ У. Н. Союзу закупив два примірники „Історії України" по анґлійськи для американських бібліотек в Гекетстані і Балвадир, а Бондів Оборони закупив за $300. І всі ми купуємо державні бонди. Але не хочу того всього описувати, щоб не виглядало, що перехвалюю свою громаду, а з перехвалок користи нема для нікого. Ми всі розуміємо, що маємо боронити нашу прибрану Батьківщину, що дала нам змогу жити і добра навчатись та ще помагати старому краєви. А тепер маємо добру нагоду відвдячитись Америці за те, що нас до себе приняла і показати нашим дітям, як ми любимо цей край. Але не можемо не памятати і за те, що хто Матір забуває, того Бог карає. Якби ми у тій тяжкій хвилині забували за мучений український нарід, з якого ми вийшли, то до нас мав би погорду кожний чесний і характерний американець. Саме тепер маємо показати ділами, що ми „з козацького роду". Маємо боронити Америки і памятати за Україну.

Ось такими думками ми живемо тут на фармах і думаємо, що всюди наші люди думають та відчувають таксамо.

Е. Дудяк,
Ґрейт Медовз, Н. Дж.

Як Поширюють Серед Американців Знання Про Україну?

(В тій рубриці подаватимемо імена тих осіб чи організацій, що будуть закуповувати книжки про Україну і українських людей для американських інституцій чи американських визначних людей).

Ню Йорк, Н. Й. — Відділ 204 У. Н. Союзу замовив дальших три примірники „Історії України" М. Грушевського, призначуючи їх для головної бібліотеки в Ню Йорку при 42 вулиці, для Дейвис Кемп в Аленвуд, Па. (в доказ признання за вилікування члена відділу), та для Рідної Школи при 14. вулиці в Ню Йорку.

СЕНАТСЬКИЙ ІМІҐРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ РОЗГЛЯДАЄ ДОДАТКИ ДО НАТУРАЛІЗАЦІЙНОГО ЗАКОНУ

Сенатський Іміґраційний Комітет недавно закінчив слухання законопроекту, особливо цікавого для чужинців та натуралізованих громадян. Цей законопроект, вже пройшов в палаті репрезентантів під числом 6250.

Якщо він стане законом, то поміж іншими справами, звільнить ріжні кляси чужинців від освітніх вимог, які ставить теперішний натуралізаційний закон. Це привітають багато тисяч старших не-громадян, які зневірились стати колись американськими громадянами, бо не могли справитись з освітними вимогами. Чужинці, 50-літні або старші, які стало мешкали в Злучених Державах до 1. липня 1924. року та які мають дійсні перші папери, або можуть їх дістати протягом двох-річного періоду від дня затвердження закону, дістануть громадянство. Від них не буде вимагатися говорити анґлійською мовою, власноручно підписувати свої заяви, ні не буде ставитись ніяких інших освітних вимог.

Найбільш спірною постановою нового законопроекту є та, що давала би право відбирати натуралізованим громадянам громадянство, коли їх „виелови, писання, вчинки або поведінка доказують, що їх політична вірність належить чужій державі або чужій суверенній владі".

Департамент справедливости зажадав подібної постанови для того, аби мати ліпшу зброю в боротьбі з особами, які вживають своє американське громадянство для прикриття нельояльної та небезпечної діяльности. Чимало орґанізацій, заступлених на сенатських переслуханнях, вважають, що ця постанова заходить задалеко; що творить ріжницю поміж натуралізованими та тут родженими громадянами в той час, як тут роджений громадянин може провинитись так само, а не тратить свого громадянства. Вони теж твердять, що така постанова порушує цивільні свободи натуралізованого громадянина, бо він може боятись вступати в якусь дискусію, яку можна вважати підержкою чогось, що зроблено чи пропоновано чужою країною.

Речники уряду кажуть, що ті побоювання безпідставні, що та постанова не має завданням принижения або тероризування натуралізованих громадян. Вони кажуть, що дотична постанова направлена проти тих небагатьох натуралізованих громадян, які тепер мають певні політичні зобовязання перед чужими державами і які свідомо ховають свою вірність чужій державі за громадянством Злучених Держав. Вони вказують, що культурні та чуттєві звязки натуралізованих громадян з країнами їх народження не підпадають нападам або підозрінням. Вони вказують далі, що відбирання громадянства може бути переведено згідно з тою постановою тільки юридичним шляхом та буде повна можливість представити в суді та розглядати всі докази того, чи писання, вирази, вчинки або поведінка натуралізованого громадянина вказують на його політичну вірність чужій державі, чи ні. Також кожне рішення суду може бути знова переглянуто вищими судами.

ТРОШКА ГУМОРУ

„Нови Сьвят" з 30. березня ц. р. приносить таку новинку з грубим заголовком: „Поляк на лісті відзначених за геройську оборону Перл Гарбер. Сан Франціско, Кал. 29. березня ц. р. — За геройські довершення підчас зрадливого японського нападу на Перл Гарбер, в дні 7. грудня м. р. 19 членів морської піхоти одержить Маринарський Хрест Заслуги. Серед них знаходиться Володислав Лозловський (Козловський чи Лозловський?) з Шікаґа. Водночас він зістав іменований капралем".

„Нови Сьвят" робить з нього поляка, не знаючи навіть добре як він називається. Польський редактор може на це відповісти: „І щож тут лихого? В наведенім випадку ми бодай маємо сумнів, ким є той Лозловський, чи Козловський. Дуже часто ми називаємо поляками навіть тих, про котрих зовсім певно знаємо, що вони ними не є".

КОРПУСИ ПРАЦІ ДЛЯ ВОРОЖИХ ЧУЖИНЦІВ

Громадяни Японії, Німеччини та Італії, які були виселені з воєнних районів, можуть записатися до „корпусів праці", встановлених президентом Рузвелтом. Тим самим вони будуть мати змогу зробити безпосередний вклад у воєнні зусилля Злучених Держав.

Вступ до корпусів праці є цілком добровільний, примусу не допускається. Всеж таки сподіваються, що тисячі японських, німецьких та італійських чужинців вступлять до корпусів.

Заряд Воєнного Переміщення, під керуванням якого чужинці, вивезені з воєнних районів, добровільно впишуться в „Корпуси Праці Воєнного Переміщення", був створений екзекутивним наказом президента.

Заряд встановлено як відділ бюра Емердженси Менаджмент і на чолі його буде Милтон С. Ісенговер, бувший координатор Використання Землі при Департаменті Хліборобства.

Президент уповновважив Ісенговера виконати всі необхідні виселення ворожих чужинців з воєнних районів, якщо це не було зроблено військом, та знайти, поскільки можливо, корисну працю для виселених в індустрії, торгівлі, сільськім господарстві та публичних проектах.

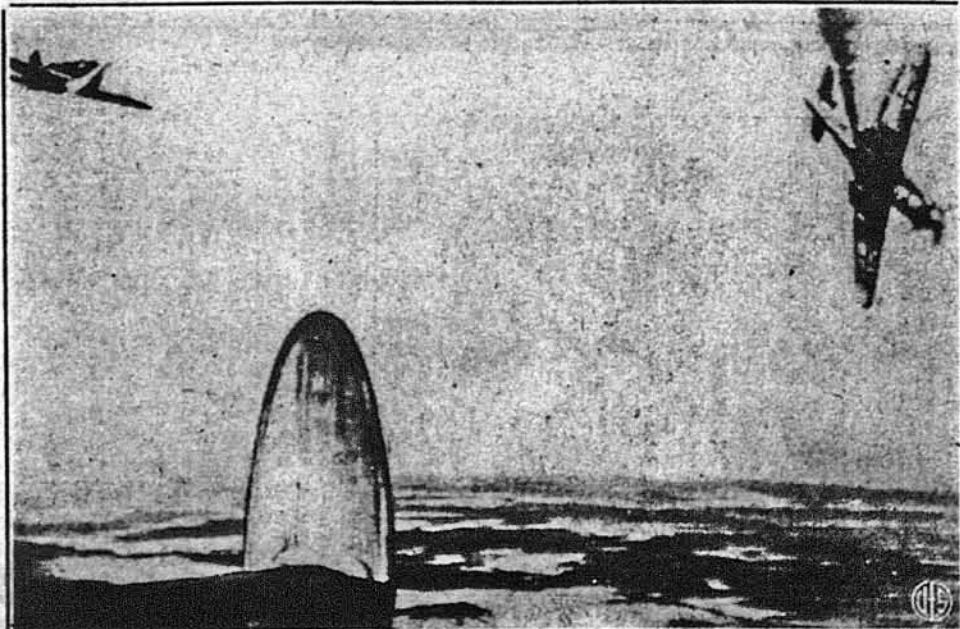
Ісенговер буде також встановляти умови праці, години та розмір оплати в корпусах праці. Він помагатиме виселеним в управлінні та веденні персональних маєтків у воєнних районах та буде співпрацювати з опікуном над маєтками чужинців, Ліо Т. Кровлієм, у встановлюванні загальної політики щодо керування маєтками, взятими від ворожих чужинців.

Сподіваються, що хліборобство буде головною ділянкою, в якій працюватимуть корпуси праці. Японські громадяни, виселені з воєнних районів вздовж побережжа Пацифіку, вже пішли на працю коло цукрових буряків в Колорадо.

Ті ворожі чужинці, які записуються до корпусів праці, будуть призначені до відповідної праці на користь воєнно-продукційним зусиллям. Праця в корпусах є на час війни. Встановленням Заряду Воєнного Переміщення зробиться багато для розвязання проблєми браку робочих рук, спричиненого недавними наказами про виселення з західного побережжа. Крім того, будуть створені заняття для багатьох осіб, які мусіли залишити своє звичайне заняття.

ВІДВІДИНИ ВИЗНАЧНОГО БРАЗИЛІЙЦЯ. — Ґенерал Генрі Ф. Арнолд (зліва), командант американських повітряних сил, і Едвард Ґомес, ґенерал бразилійської летичої служби, приїздять до Ню Йорку оглядати повітряну оборону. Їх витає ґенерал Фолет Бредлі.

КІНЕЦЬ НАЦІСТИЧНОГО ЛІТАКА.—Дим виходить з націстичного літака, направо, що має незадовго впасти. Російський цензор каже, що його поцілив російський літак (наліво). Сцену знято з літака, котрого хвіст видно внизу. Сцена видно розігралася над пустим краєвидом.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Праця для Американського Червоного Хреста.

Українська група для праці на користь Американського Червоного Хреста, зорганізована з відділів Союзу Українок в Ню Йорку та товариством ім. Л. Українки, відділ Жіночої Громади, влаштувала 22. березня вечерок з бінґом та перекускою.

Сходини відбулися в клюбі товариства ім. М. Драгоманова. Членкині групи приготовили добрі страви, чай, тісточка. Спочатку грали в бінґо, далі приступили до перекуски. Громадянка С. Абрагамовська, голова групи, яка переводила тим вечерком, подякувала гостям, що прийшли на запрошення і не відмовились підтримати це невеличке підприємство. Згадала, що ця група складається з членкинь чотирьох відділів Союзу Українок (найбільше з Жіночої Помочі) та товариства ім. Л. Українки. Вказала, що група ставить своїм завданням працювати тільки для Американського Червоного Хреста, та що робляться старання притягнути до праці інші жіночі товариства. Далі попросила громадянку Е. Залевську сказати пару слів про теперішню працю заснованої ґрупи.

Громадянка Е. Залевська коротко оповіла, що при ґрупі вже розпочато курс домашніх доглядачок (Home Nursing) під керівництвом інструкторки А. Ч. Х. Пощастило так скоро відкрити той курс тому, що всі членкині групи, які вписалися на курс, самі подбали та дістали необхідні для того річи, згідно зі списком А. Ч. Х. Через брак тих річей в А. Ч. Х. довелось би довго на них чекати. Тому за порадою А. Ч. Х. самі все пригодили і зразу дістали інструкторку. Закликала жінок, які ще не вписані до курсу, вписатися та створити другу ґрупу того самого курсу, аби більш повно використати придбані для того річи та придбати знання, яке кожної хвилини може придатись.

Згадала, що стараннями вище згаданих жіночих товариств плянується влаштовання концерту на День Матері, з чого цілий прибуток має піти на А. Ч. Х. Про ту справу буде подано докладніше по святах. Просила підтримати той концерт своєю участю, продажом тикетів та тим, щоб не влаштовувати на той день ніяких інших підприємств. Попрошений громадянкою С. Абрагамовською до слова гром. П. Стасюк підтримав думку про працю для такої гуманітарної орґанізації як А. Ч. Х. і спитав, чи можуть мужчини належати до цеї ґрупи. Гром. Абрагамовська відповіла, що на зборах ухвалено не робити обмежень і приймати рівно всіх, хоч досі не маємо ще членами мужчин, але радо будемо приймати. Тоді гром. Стасюк зголосився бути пешим членом та склав $5 на А. Ч. Х. Одночасно закликав інших вступати.

Гром. І. Мартинець, попрошений до слова, сказав, що він чув про нашу ґрупу, а нині переконався сам, що в цій ґрупі обєднано кілька товариств. Він побажав успіху в праці і зголосив, що має на руках 35 долярів, які ухвалило на А. Ч. Х. Українське Товариство Зоря, відділ 69 У. Н. Союзу, до якого він належить. Ці гроші зараз же віддав касієрці, гром. М. Боєчко, для передачі А. Ч. Х. Присутні виявили признання та подяку радісними оплесками. Сподіємось, що приклад товариства Зоря буде справді світлою зіркою для інших товариств.

Крім гром. Стасюка зложили на А. Ч. Х. по $5: Ю. Козачок і Л. Гансен; по $2: Р. Кузів, Г. Боєчко та Е. Васильців. Від тих жертв по $1 зараховано як членські вкески до А. Ч. Х., а решта як жертви на А. Ч. Х. Разом вписалося 20 нових членів.

Взагалі цілий вечір пройшов у щирім, товариськім дусі. Та й матеріяльно не зле. До А. Ч. Х. віднесено: Внесків від нових членів — $20, жертв $15, прибуток з вечері $20, разом з $35 від Товариства Зоря зложено $90.

Щира подяка всім, що допомогли зібрати ту суму грошей, та всім, хто в той чи інший спосіб причинився до успіху нашого невеличкого вечерка.

За уряд: **С. Абрагамовська**, голова; **Е. Залевська**, пресова референтка.

ВІЧНО ЗВЕРТАЄТЬСЯ.—Через 42 роки ґенерал Еміліо Аґінальдо все був проти когось: наперед проти Еспанії, потім проти Злучених Держав, але потім заявив свою льояльність супроти Злучених Держав і запевнив, що вже остаточно устаткувався. Та недавно він на 72. році життя виступив з публичною порадою до филипинських та американських військ на півострові Батаан піддатися японцям.

ПРОТОКОЛ

(ДОКІНЧЕННЯ)

Захист для старців і сиріт.

Цю справу зреферував головний предсідник, зазначуючи, що 20. конвенція доручила головному урядові У. Н. Союзу поробити заходи для закупна такої фарми, яка моглаб служити на захист для старців, діточі садки та для спортових змагань молоді. Згідно з цією ухвалою, екзекутивний комітет їздив і оглядав землі з будинками й без будинків у ріжних місцевостях стейтів Ню Джерзі, Пенсилванії і Ню Йорк. Одначе, досі було трудно віднайти відповідне місце для згаданої цілі.

Вислухавши звідомлення головного предсідника в повищій справі, річні збори, на внесення контрольора Д. Капітули, поперте контрольором д-ром А. Т. Кібзеєм, доручили головному екзекутивному комітетові, щоб він продовжав свої старання щодо підшукання відповідного місця на захист.

Реальности й морґеджі.

У цій справі д-р В. Ґалан подає від контрольної комісії таку директиву: Беручи під увагу, що в теперішну хвилю є більша можливість продати реальности, контрольна комісія вважає, що екзекутивний комітет повинен поробити всі можливі старання щодо продажі реальностей, зокрема цих, які не приносять належних відсотків.

Контрольна комісія далі вважає, що екзекутивний комітет повинен зажадати частинної сплати всіх морґеджів, яких речинець перейшов три роки. Щодо уділювання нових морґеджів, то уділена сума не має перевищати 33 відсотки теперішньої вартости даної реальности, а знов контракти на ці нові морґеджі повинні бути вироблені в такий спосіб, щоб кожний морґедж був сплачений впродовж 15 років.

На внесення радного М. Давискиби, поперте радним С. Слободяном, рішено одноголосно приняти вище згадану директиву контрольної комісії.

Поїздки головних урядників на збори чи ювилеї Союзових відділів.

Річні збори висказали побажання, щоб усякі поїздки на збори чи ювилеї відбувались у тіснім порозумінні місцевих головних урядників з екзекутивним комітетом і навпаки. Головний урядник, коли має бути присутній на зборах чи ювилею, повинен мати доручення від екзекутивного комітету, а знов, коли член екзекутивного комітету має їхати до такої місцевости, де є на місци головний урядник чи урядники, повинен насамперед порозумітись з даним урядником щодо того, чи дотична поїздка є конечно потрібною.

Участь У. Н. Союзу в Конґресовім Комітеті.

По переведенні ширшої дискусії над цею справою, принято на внесення контрольора С. Куропася, поперте радним І. Романишином, таку постанову:

Зогляду на те, що ухвала Конґресу американських українців, що відбувся у травні 1940 року, була, що тільки чотири запомогові орґанізації можуть вирішувати всі справи, які входитимуть в обсяг діяльности Конґресового Комітету, та зогляду на те, що одна зо запомогових орґанізацій відтягнула вже своє заступництво з Конґресового Комітету, головний уряд У. Н. Союзу вважає, що Конґресовий Комітет не зможе тепер виконувати своїх завдань згідно з дорученням Конґресу, а тому постановляє, щоб відтягнути своїх представників зо згаданого Комітету.

Офіційний орган У. Н. Союзу.

Чотири роки тому, реферує головний предсідник, У. Н. Союз підписав був умову з Українською Пресовою і Книжковою Спілкою на видавання цею Спілкою офіційного органу „Свободи". Минула конвенція доручила головному урядові У. Н. Союзу поробити такі зміни, чи заключити такі нові умови зо Спілкою, як того вимагатимуть змінені господарські обставини.

Маючи на увазі цю ухвалу, а також зогляду на те, що Спілка не могла платити умовленого ренту, екзекутивний комітет, зараз по конвенції, зробив зі Спілкою усну умову, згідно з якою рент Спілки зменшено з $800 на $416 місячно. Ця умова була важна до річного засідання головного уряду. З переговорів екзекутивного комітету У. Н. Союзу з урядниками Спілки виходить, що Спілка не може дати ніякого запевнення щодо того, чи вона зможе платити набудуче навіть і $416 місячного ренту, закінчив головний предсідник.

Вислідом дискусії, яка вивязалась у повищій справі, була така ухвала:

Зогляду на те, що Українська Пресова й Книжкова Спілка не могла виконувати досі своїх зобовязань згідно з підписаною умовою, та зогляду на те, що нема ніякої певности, що вона зможе виконувати набудуче навіть і змінені точки умови, річні збори головного уряду У. Н. Союзу рішають:

1. Не відновляти контракту зо Спілкою в справі видавання офіційного органу У. Н. Союзу „Свободи" та „Юкрейніен Вікли".

2. У. Н. Союз почне самий видавати свій офіційний орган „Свободу" не пізніше як 30. травня 1942 р.

3. З днем розпочаття видавництва, головний екзекутивний комітет У. Н. Союзу відповідає за адміністрування і редаґування „Свободи" та „Юкрейніен Вікли".

4. Видатки на видавання „Свободи" і „Юкрейніен Вікли" не можуть перевищати дотеперішного буджету.

5. Для помочі в часі переведення реорганізації видавництва, річні збори головного уряду У. Н. Союзу назначують трьох головних урядників, а саме, Д. Капітулу, д-ра В. Ґалана й І. Романишина, як дорадче тіло до екзекутивного комітету.

6. Річні збори поручають, щоб головний предсідник, у додатку до своїх обовязків як предсідник Союзу, виконував також обовязки менаджера видавництва, без ніякого окремого винагородження.

7. З днем скінчення контракту зо Спілкою, екзекутивний комітет У. Н. Союзу звільнить Українську Пресову і Книжкову Спілку від усіх довгів до У. Н. Союзу, по переданні Спілкою У. Н. Союзові всіх прав до видань Єйльського університету.

Повищу ухвалу принято одноголосно на внесення контрольора д-ра В. Ґалана, поперте радним Т. Шпікулою.

Участь головних урядників У. Н. Союзу у політичних організаціях.

На внесення контрольора Р. Смука, поперте радним С. Слободяном, рішено, що головні урядники У. Н. Союзу не повинні належати до ніяких українсько-американських центральних політичних організацій.

Підмоги з народного фонду.

На внесення контрольора Р. Смука, поперте контрольором С. Куропасем, ухвалено, щоб, замісць памятника на могилу, уділити $200 вдові по пок. О. Стеткевичеві, довголітному працівникові в „Свободі", органі У. Н. Союзу.

На внесення контрольора д-ра А. Т. Кібзея, поперте контрольором д-ром В. Ґаланом, рішено уділити $100 проф. М. Чубатому за написання праці.

На внесення контрольора д-ра В. Ґалана, поперте радним І. Романишином, ухвалено призначити $150 на Сиротинець у Філядельфії, а по $100 на Дівочу Школу в Факсчейс, Па., Укр. Вищу Школу в Стемфорд, Конн., та на дім старців у Слатсбурґ, Н. Й.

На внесення контрольора д-ра А. Т. Кібзея, поперте контрольором С. Куропасем, ухвалено, щоб відповідно до літ студій і поступу в науці, поміч поодиноким студентам, що внесли просьби, виносила від $25 до $45.

Маючи на увазі ту ухвалу, признано такі підмоги наступним студентам: М. Каша з від. 3, $45; А. Петрунцьо з від. 7, $40; М. Пласконос з від. 7, $35; М. Гиндус з від. 39, $35; П. Вархоляк і Е. Сотник з від. 63, по $35; А. Оресік з від. 68, $40; Й. Парницький з від. 69, $35; В. Римляк з від. 118, $35; Л. Подоля з від. 125, $35; М. Стеців з від. 149, $35; Дж. Пулк з від. 180, $35; А. Цмайло з від. 188, $30; П. Ленчук з від. 204, $35; І. Харамбура з від. 204, $40; Ф. Душник з від. 204, $30; І. Козак з від. 206, $35; Л. Шемердяк з від. 222, $40; М. Сенюк і П. Деренюк з від. 223, по $35; М. Горостак з від. 223, $25; В. Берестецький з від. 238, $40; С. Савчук з від. 239, $40; І. Трух з від. 245, $35; О. Дідух з від. 267, $35; О. Мусійчук з від. 274, $35; В. Кізел і М. Кіянчук з від. 292, по $40; С. Семенюк з від. 301, $35; В. Пшик з від. 319, $35; О. Лялік з від. 364, $40; П. Поліщук з від. 374, $40; Е. Шабатура з від. 385, $35; М. Бойко з від. 390, $40; В. Гавриш і М. Мізень з від. 393, по $40; С. Ярема з від. 393, $30; М. Гинюк з від. 398, $35; Н. Люлька з від. 401, $35; М. Тарас з від. 406, $45; А. Мазник з від. 407, $30; Г. Брезіцька з від. 414, $35; В. Бац з від. 431, $35; І. Терлецький з від. 438, $35; І. Демкович з від. 471, $35; А. Довга з від. 471, $25.

Закупно машин і лінолеум.

На внесення радного Д. Шмагали, поперте радним П. Дудою, рішено закупити дві модерні рахункові машини для головної канцелярії У. Н. Союзу, а також лінолеум для покриття підлог у домі Союзу.

На тім закінчено програму нарад, і на внесення контрольора С. Куропася, поперте радним М. Давискибою, головний предсідник закрив річні збори головного уряду У. Н. Союзу в годині 8. ввечір, 27-го лютого 1942 року, взиваючи головних урядників до посиленої праці на місцях для нашого краю, а також для своєї організації, У. Н. Союзу. Збори закінчено відспіванням національних гимнів, американського й українського.

Д. Галичин, головний секретар У. Н. Союзу.

Довга війна буде означати зменшення бльондинок, заявляють лондонські прикрашувачки волосся, бо багато хемікалів, вживаних до крашення волосся на ясно, потрібні є до виробу муніції.

ТАРЗАН, ч. 536. Зловлений.

Та це було вже забагато для Зелі. Вона спалахнула вогнем ненависти, бо побачила, що Вилієно ужив її як щит для своєї власної охорони.

Вправді ця дівчина джунглів не мала вироблених понять про лицарськість, одначе ця низька поведінка Вилієна вразила її гордість.

Розпучливо вона кинулася на Вилієна, стараючися увільнитися з його міцних рук.

Але чим сильніше вона виривалася, тим кріпше цей держав її в своїх неначе з заліза міцних руках.

ПРОТОКОЛ
З РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ (4)

ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКЕ ВІДБУЛОСЯ В ДНЯХ ВІД 23-ГО ДО 27-ГО ЛЮТОГО 1942 РОКУ В ДОМІ У. Н. СОЮЗУ ПІД Ч. 81-83 ГРЕНД СТРІТ, ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЬОРА ДМИТРА КАПІТУЛИ.

Звіт з моєї діяльности, як головного урядника-контрольора У. Н. Союзу, обнимає реченець від 1-го січня до 31-го грудня 1941. року. Цей звіт є короткий.

Крім уряду головного контрольора У. Н. Союзу, я як головний урядник робив також усі можливі старання, щоби працювати на ріжних ділянках для У. Н. Союзу.

У своїй окрузі, яка складається з 29 відділів У. Н. Союзу, я скликав троє окружних зборів протягом 1941. року, а ці збори відбулись в таких місцевостях:

Мавнт Кармел, Па., 23. лютого, в Палмертон, Па., 29. червня і в Нескегонінґ, Па., 30 листопада. На згаданих зборах обговорювано, як орґанізувати нове членство до У. Н. Союзу, а також порушувано й справи для добра нашої орґанізації. Зазначу, що відбування таких окружних зборів приносить користь У. Н. Союзові. Є одначе одна трудність, яка є получена з такими зборами, а саме, що деякі урядники мусять їхати нераз далеко на ці збори, та самі покривати кошти дороги, бо відділи таких коштів не звертають. Якби ми могли знайти на те якусь зараду, то це помоглоб багато справі, бо трудно вимагати від відділового урядника, щоб він завжди витрачувався, та самий покривав видатки. Я часто переписувався з відділами й членами У. Н. Союзу, які вдавались до мене в ріжних справах, а також переписувався з головним екзекутивним комітетом у справах Союзу. Таксамо я листувався зі стейтовими властями в справах помочі безробітним членам У. Н. Союзу. Інших справ, які полагоджував, тут не подаю, бо не бажаю робити свій звіт довгим. Одначе зазначу, що в минулому році листувався з членами далеко більше, як це було в попередніх роках. Бо коли тільки почато поширювати ріжні неправдиві вісти про нашу орґанізацію, то багато членів зверталися до мене зі запитами в цій справі. Я завжди давав належне вияснення.

При кінці бажаю У. Н. Союзові зросту в кілька тисяч нових членів у 1942 році.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЬОРА д-ра В. ҐАЛАНА.

Пане предсідник, хвальний уряде! — Виконуючи обовязки головного контрольора У. Н. С., вложені на мене на XX. Конвенції, я брав участь в контролі майна У. Н. С., в липні 1941. р., як і тепер перед річним засіданням. У Філядельфії — як голова Злучених Відділів У. Н. С. я старався наладнати внутрішне життя наших відділів.

У цій справі були скликані окружні збори 2. листопада 1941. р. в приявности головного секретаря.

Дуже успішно випав День У. Н. С., де я виголосив промову про користи обезпечення в Союзі. З доручення Екзекутиви, я перевів продаж дому У. Н. С. у Філядельфії, і ця продаж вийшла на користь нашої орґанізації, як і в користь місцевих наших членів.

23. листопада я відвідав відділи У. Н. С. в Трентон, Н. Дж., а 14. грудня відділи 247 і 173 у Вілмінґтоні, Дел.

Я не мав іще нагоди віддідати всі відділи філядельфійської округи, одначе стояв з ними в тісному звязку та заохочував їх до праці. У тій ціли я помістив ряд статей і дописів у „Свободі" та "Ukrainian Weekly", щоби заохотити теж і нашу молодь до дискусії та щирішої Союзової праці.

Я брав живу участь в місцевому громадському житті, а як секретар Українського Будівельного Позичкового Товариства вистарався для цього товариства аґенцію федерального уряду для продажі державних бондів оборони. Мушу сказати, що відділи У. Н. Союзу ведуть провід у закупні бондів через нашу аґенцію.

У порозумінні з головним урядом та головним радним С. Слободяном, я старався поглибити орґанізацію нових членів. Як орґанізатор на Філядельфію працював п. Кирилюк.

Маю повну надію, що тепер відділи У. Н. Союзу в нашій окрузі зрозуміють як слід свої орґанізаційні завдання, та придбають якнайбільше членів для У. Н. Союзу, а в тому самому часі сповнять також і свій державний обовязок, купуючи якнайбільше бондів Державної Оборони.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЬОРА Д-РА А. Т. КІБЗЕЯ

Внов. Пане Предсіднику і Вельми Поважані Головні Урядники У. Н. Союзу!

Звіт контрольної комісії був прочитаний п. Д. Капітулою, головою комісії. Він подав Вам повні дані про нашу контролю, та про стан маєтку, і життя У. Н. С. До цего звіту я не маю що додавати, бо він був опрацьований, як рівнож підписаний цілою комісією.

Крім праці в контрольній комісії, я як головний урядник У. Н. С. вів у Дітройті таку роботу, яка приносилаб користь і славу нашій орґанізації. Я все старався служити доброю порадою для тих, що шукали її в мене.

За цілий рік відбулося в нас кілька Союзових імпрез. Було кілька ювилейних свят, та одні орґанізаційні збори, на яких гостив п. Галичин, гол. секр. У. Н. С.

У справах Союзових я працював разом з п. Діликом, гол. радним У. Н. С. Ми разом нараджувалися, плянували, та поступали в гармонії.

Постійного орґанізатора в нашій громаді не було. Та все таки Дітройт не лишився позаді щодо приєднування нових членів.

Щодо репрезентації, та полагодження ріжних Союзових справ, моя активність в 1941. році була така: 18. травня — Ювилейний Бенкет Хору „Думка" в Укр. Нар. Домі; 25. травня — Бенкет молодечих дружин з відділів У. Н. Союзу 20, 94 і 141, які святкували день перемоги над Союзовими дружинами з Огайо і Пенсилвенії.; 29. червня — День Жінки; 20. липня Фестин від. 94.; 27. жовтня — Окружні Збори Союзових відділів в Дітройті; 28. жовтня — Ювилейний Бенкет відділу 75.; 7. грудня — Свято Книжки, устроєне Союзом Українок; 15. грудня — Збори для полагодження справи відділу 203; 26. грудня — відвідини члена Ю. Заморили в Форд шпиталі в ціли полагодження справи винагороди за каліцтво.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЬОРА РОМАНА І. СМУКА.

Світла Президіє:

Мій звіт, як одного з членів контрольної комісії У. Н. Союзу, був відчитаний предсідником контрольної комісії. З цього звіту Ви довідалися про стан майна нашої орґанізації з кінцем 1941. року, а також цим звітом контрольна комісія запевняє Союзове членство, що діловодство та стан майна нашої орґанізації є такий, як його члени екзекутиви у своїх поодиноких звітах представляли. Як член згаданої комісії я був присутний при кожній контролі (від двацятої конвенції), і точно сповняв обовязки контрольора. Як гол. урядник У. Н. Союзу, в минулому році, я брав участь 15-го червня у 30 літнім ювилею Братства св. Петра і Павла, від. 220. У. Н. Союзу. У неділю, 3-го серпня я брав участь у Союзовім Дні, влаштованім усіма відділами У. Н. Союзу в Шікаґо й околиці. У минулому році я відвідав кілька Союзових відділів у ріжних справах, як також урядував на пятьох засіданнях Комітету Злучених Відділів в Шікаґо. Таксамо я уділяв багато порад членам нашої орґанізації в справах, які виринали між ними а Союзом.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЬОРА [illegible]

Від минулої конвенції в Герісбурґу, коли мене перевибрано головним контрольором У. Н. Союзу, аж до кінця 1941. року минуло всього кілька місяців і не було ще часу виказати більшої активности в Союзовій роботі. Останній піврік, це був час, у якім, як ми всі сподівалися, до війни прийде і прийшло. А у передвоєнній і воєнній атмосфері „мовчать музи", себто завмирає та праця, яка звичайно в нормальних часах виказувала успіхи. Союзове життя в районі мого перебування зводилося до місячних зборів поодиноких відділів і до окружних зборів відділів У. Н. Союзу, які відбувалися квартально й на яких обговорювано всі важні справи звязані з розвоєм чи підприємствами У. Н. Союзу.

З головної канцелярії не мав я окремих доручень полагоджувати якісь справи. 15. червня я був запрошений на ювилейне свято 30-ліття 220-го відділу У. Н. Союзу, де я виголосив ювилейну промову.

Рівнож на запрошення 103-го відділу з Мілвокі, Висконзин, я був на Листопадовому Святі згаданої громади, на якому, крім кількох слів з нагоди Листопадових Роковин, говорив я ще на тему Українського Народного Союзу.

Розуміється, що як член головної контрольної комісії я брав участь при провірці майна і діловодства У. Н. Союзу, що відбулася в липні минулого року, звіт з якої був поміщений в слушний час у „Свободі".

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ПАВЛА ДУДИ

Вповажаний Пане Предсіднику, Вповажані Головні Урядники Українського Народного Союзу!

Заки пічну звіт зі своєї праці за час від 20-тої конвенції У. Н. Союзу, яка відбулася в місяці травні 1941. р. по сьогоднішний день, — я впершій мірі, хочу зложити щиру подяку делегатам 20-тої конвенції, що дали мені змогу більше цікавитися У. Н. Союзом, дали змогу одинокому канадійському горожанинови, бути членом Головного Уряду одинокої найбільшої і найбагатшої української установи, якою є Український Народний Союз. Я почуваюся незвичайно радим і гордим, що якраз в дні 48-ої річниці народин У. Н. Союзу мені першому з поміж канадійських украї..ів припала та велика честь, бути першим канадійцем в Головнім Уряді, бути першим мостом між канадійськими та американськими українцями, бути першим на відповідальній службі У. Н. Союзу, його членства, та взагалі нашого народу по обох боках, який є з одними й тими самими стремліннями і змаганнями за одні й ті самі ідеали.

Звіт мій є короткий, бо й праці не дуже багато я вложив, а причиною цего є теперішня війна, яка навістила Канаду, а тим самим і замешкалих там українців, і яка триває вже три роки. Ця війна вимагає стільки праці, що зовсім не лишається часу для якоїсь іншої роботи.

25-го травня запрошено мене на бенкет Союзової Молоді в Гемтремк, Міш., влаштований з нагоди перемоги в грі „Баскет Бол", де я виголосив до молоді відповідну промову. 15-го вересня я промовляв від У. Н. Союзу на 2-гій річниці зало-

ження угольного каменя, під Укр. Національний Дім в Віндзор, Онт. 27-го вересня, був на окружних зборах відділових урядників і делегатів в Дітройт, Міш., на яких гол. секретар п. Д. Галичин виголосив довший реферат. 29-го вересня я скликав збори свойого відділу у Віндзор, Онт., на яких реферат виголосив гол. секретар та на яких також промовляв гол. радний п. В. Дідик. 19-го жовтня був на отворенні Українського Національного Дому в Торонто, Онт., де зложив малу жертву. Також вислав я обіжник до всіх канадійських відділів, в якому припоручав, щоби відділи слали звіти про свою працю до наших часописей, як також завзивав урядників і членство до більш інтензивної праці на союзовій ниві.

Поза тим, я брав участь у підприємствах улаштованих нашими дооколичними відділами та часто переписувався з поодинокими відділами, відповідаючи на їхні запити, де також треба було пояснювати причини накидів і наклепів деяких часописей, чи приватних осіб, на нашу організацію.

Упродовж 10 місяців, я приєднав 5 нових членів до У. Н. Союзу і написав дві дописі про У. Н. Союз.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО С. СЛОБОДЯНА.

Вповажані Пані і Панове, Головні Урядники У. Н. Союзу;

У минулому році я не міг виказати більших успіхів в організаційній роботі, бо будучи занятий при оборонній державній праці через повних сім днів у тиждень, я не мав вільного часу для іншої праці.

Головна екзекутива припоручила мені полагодити кілька справ, що я виконав. І так:

На пропоручення головного касієра полагодив я справу паркану при реальности У. Н. Союзу на Савт Філядельфії.

На припоручення головного предсідника полагодив я справу ренту з дому на Савт Філядельфії, а відтак допоміг д-рові Галанови в справі продажі цього дому, який купила Українська Громада і зараз вложила в його направу більшу суму гроша, так що ця направа забезпечує більше моргедж на цій реальности.

На припоручення головного секретаря полагодив я справу оснування нового відділу ч. 395 в Найставн, в якім до цего часу є 30 членів, та в чім я помагав організаторові.

Більше труду присвятив я справі спортової дружини і старався все бути на їх змаганнях. Був я на бескет болевих змаганнях між дружиною з Ню Йорку і Філядельфії, а опісля з Мілвіл і Ню Йорку. По змаганнях уряджувано для дружин забаву, на якій я заохочував молодь вступати в члени У. Н. Союзу. На цих змаганнях був також заст. гол. предсідника п. Герман.

Рівнож був я на змаганнях між дружинами з Ню Йорку, Філядельфії і Мілвіл за бейзболеве чемпіонство і тут також я і п. Герман промовляли до молоді.

Много часу і труду забрало мені уладження Союзового Дня у Філядельфії, який відбувся заходом Союзових відділів і спортових дружин з філядельфійської округи, 14-го [illegible] [illegible] виголосили [illegible] промови.

Кілька разів скликувано окружні збори, на яких полагоджувано ріжні справи. На таких зборах, 2. листопаду, був присутний головний секретар п. Галичин. На цих зборах рішено, щоб мати організатора на Філядельфію і округ.

Разом з організатором був я у Кемден, Н. Дж., в справі оснування нового відділу. З ріжних причин не доведено цеї справи до успішного полагодження, однак я певний, що в коротці буде таки в Кемден новий відділ. Як у Кемден так і на фармах, де ми були в околиці Дойлеставн, головною трудністю в приєднуванні нових членів є це, що молодь відходить до війська. У Філядельфії були випадки, що заким лікар зміг оглянути кандидата в члени, так цей відійшов уже до війська.

Скликав я спільні збори заряду 105 відділу і новооснованого 395, на яких обговорювано і наладнано спільну працю обох відділів на біжучий рік.

Як секретар Окружного Комітету скликав я збори заряду відділів з округи, на яких полагоджувано ріжні справи відділів, так що такі спільні збори заощаджували поїздок по відділах. З браку часу не виїздив я до дооколичних місцевостей, а на запрошення відділів робив це головний контрольор д-р Галан.

Складаю подяку головному урядові за довіря до мене, що поручав мені полагоджування ріжних справ, а також дякую відділовим урядникам з філядельфійської округи, що відносилися до мене з ріжними справами, як рівнож організаторові п. Кирилюкові за співділання і полагоджування многих справ, що відносилися до У. Н. Союзу, а вкінці п. Д. Слободянові за ведення спортової акції в нашій окрузі.

У цей надзвичайний час, який переживаємо, бажаю згоди та єдности між всім членством нашої організації і кличу: Хай живе наш батько Союз!

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО І. РОМАНИШИНА

To The Executive Officers, Controllers, and Assembly of the Ukrainian National Association

The thought which was uppermost in my mind after I was elected to the office of Supreme Advisor of the Ukrainian National Association, as probably has been the thought of every newly elected member, was to do as much work for the organization as my capabilities and time would permit.

The problem which then confronted me and still does today is how to keep as many of the present members of our organization as such and to get as many new ones as possible. It hinged primarily upon continued labor and salesmanship in the insurance line and I am afraid that I have not been as good a salesman as I had hoped to be in May, 1941.

As a new advisor I found my personal difficulty to be a lack of time which I feel is absolutely necessary and a woeful inexperience in the insurance field. I therefore turned to the most obvious approach to the fulfillment of my obligation as an advisor in keeping with my personal dilemma.

Therefore on Sunday, May 25th I visited at Millville, New Jersey at the invitation of the branches situate there in the capacity of principal speaker. There were present approximately seventy five mostly young people and I had the pleasure of hearing that one person had signed up as a member of the U.N.A. after my talk though probably in spite of it.

Shortly thereafter on May 27th I called a small meeting of about twenty friends of mine at which I asked Mr. Basil Zahayevich to speak and we succeeded in signing up eight as members.

On May 31st Mr. Antin Shumeyko and myself called the first of our six meetings held to date of local secretaries and other officers of the local branches of our organization at which organizational problems and activities were discussed and plans laid for future action.

During the summer months of June, July, and August no meetings were held but I succeded in speaking at several picnics in behalf of our Association notably at Spring Valley, New York and in my home community of Newark, New Jersey. Also these months were spent at frequent intervals visiting with organizer Basil Zahayevich homes of various prospects at which places he was successful in several instances of obtaining new members and discussing future activities with him.

In the months of September, October, and November I attended a number of meetings held at the U.N.A. headquarters called for the purpose of running a U.N.A. Youth Rally in New York City as the Vice-Chairman in charge of the Program but because of the changing conditions, it was decided to call off the rally.

On September 27th I was one of the speakers at the 25th Anniversary of one of our U.N.A. branches of Paterson, New Jersey at which Supreme Treasurer, Roman Slobodian was the principal speaker.

On Sunday, October 12, 1941 and on two subsequent occasions I attended organizational Meetings held at Oxford, New Jersey with Mr. Zahayevich at which meetings at least a dozen members were signed up by Mr. Zahayevich.

I also visited Carteret, New Jersey and attended meetings of a number of our branches in Newark, New Jersey at which I presented my viewpoints and asked for suggestions.

During the year I worked in close co-operation with Supreme Advisor Antin Shumeyko and I feel that we accomplished as much as was possible under the circumstances.

The problem of getting new members is still the most difficult and pressing to me. I have no panaceas to offer. As a novitiate I come here for advice. However I wonder if perhaps a few more capable organizers on a full time basis working with the Supreme Controllers and Advisors and local secretaries could not help meet the war problem of the retention of our gains in membership.

A word for the not to be forgotten men of our organization, the Secretaries and other hard working officers. Many in my area are working defense jobs getting more pay working longer hours and six or seven days per week. Some of them feel that they will need to resign. They complain universally at the lack of [illegible] even their expenses. My question is, can we afford to ignore these pleas?

The question of young people in our organization is of course vital. The boys are being drafted. In some cases they are lapsing their policies and cash surrendering them. My question is, can we meet this problem by helping draftees remain as members and how if we can? Sports are becoming shelved by necessity in our area I find among our boys. It seems that the girls and minor children are best bets. With increasing efforts made to encourage their joining our Organization we may be able to hold our membership gains of the past year.

I just wish to mention a problem which the U.N.A. as the leading organization among our immigration in and upon this continent must face. It is the solving by some practical means perhaps as a publicity chairman the insidious attacks upon our immigration and our organization as to its loyalty to these United States in this crisis.

Respectfully submitted,

JOHN ROMANITION

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО Т. ШПІКУЛИ.

Пане предсіднику, пані і панови головні урядники У. Н. Союзу.

На XX. конвенції У. Н. Союзу в Гарисбургу, Па., припала мені честь обняти знова уряд головного радного У. Н. С.

Дякую всім делегатам XX. конвенції за довіря, що позволили мені бути знова представником найбільшої української запомогової організації в Америці і в цілому світі, якою є У. Н. Союз.

Я працював у минулих чотирьох роках для побільшення союзових рядів, таксамо й в цих біжучих чотирьох роках, аж до наступної конвенції, працюватиму для добра і розвою дорогої мені і всім нам союзовцям організації У. Н. Союзу.

При кінці 1941 року приходилось мені давати пояснення на запити багатьом нашим відділовим урядникам й членам у справі тих неправдивих нападів на У. Н. Союз, які походили зі сторони наших близьких і дальших ворогів.

Упродовж минулого року я не мав ніяких припоручень від екзекутивного комітету У. Н. Союзу, щоби полагоджувати якісь там неточности у відділах в моїй окрузі. Це є доказ, що у відділах в Шікаго і околиці є повна кооперація і співпраця для добра У. Н. Союзу.

Іще 16. березня 1934 року сформовано Окружний Комітет усіх відділів У. Н. Союзу в Шікаго і околиці, для влаштування 40-літнього ювилею У. Н. Союзу. По скінченні ювилейного свята комітет рішив продовжувати своє істнування і збирати фонди на будову чи купно Союзового дому в Шікаго.

Від початку заснування окружного комітету всіх відділів в Шікаго і околиці аж до сьогодня маю честь бути його предсідником. Є вигляди, що бажання і мрії, від довших років, союзовців в Шікаго, набути свій дім, будуть вкоротці

сповнені. Уже пороблено старання, щоб набути союзовий дім, а при тім, щоб не брати на нього великих морґеджів. А щоби не брати великих морґеджів, то треба фінансових жертв. Жертви дають відділи, відділові урядники і всі союзовці. Одні менше, другі більше, хто скільки може.

Заходом окружного комітету, 3. серпня 1941 року, відбувся День У. Н. Союзу в Шікаґо успішно. Цей успіх завдячую головним урядникам з Шікаґо, відділовим урядникам і всім союзовцям та українським громадянам, котрі своєю приявністю помогли звеличати День У. Н. Союзу.

Окружний комітет у порозумінні з головними урядниками з Шікаґо і екзекутивним комітетом У. Н. Союзу покликав на організатора на Шікаґо і околицю п. Дмитра Максимюка. Та теперішній воєнний стан нашого краю, очевидно, не є пригожий приєднуванні більшого числа членів. Бо молоді люди пішли або на відході до армії. З тої то причини організатор не міг виказати більшого успіху в приєднуванні нових членів. Але все таки приєднав кілька добрих членів.

Щодо спорту союзової молоді в Шікаґо, то спортовою акцією завідує молодий активний союзовець, Петро Пуцило. Під його проводом, в 1941 році, були сформовані бовлінґ елі дружини та в початках були навіть досить активними. Одначе, коли молоді союзовці зачали відходити, як охотники чи на покликання, до війська, тоді дружини зменшилися і зробилися менше активними. Та все таки покінчили свої змагання доцільно.

Годиться згадати, що в Шікаґо маємо союзові бейс бол дружини, які складаються з дівчат і хлопців. Вони виступають і роблять свої змагання на Союзових Днях.

Упродовж тих кількох місяців мойого урядування, це є від минулої конвенції аж до кінця 1941 року, я виконував мої завдання на скільки заходила потреба, та на скільки позволяв мені час.

Між мною і іншими гол. урядниками з стейту Ілиной, п. Р. Смуком і С. Куропасем, була завжди повна кооперація.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО В. ДІДИКА.

Високоповажані головні урядники У. Н. Союзу!

Починаючи свій звіт від 20-тої конвенції з місяця травня 1941 р., у першій мірі складаю щиру подяку делеґатам, що дали мені змогу надалі працювати в У. Н. Союзі, вибираючи мене знов головним радним.

Висліди моєї праці були тепер менше успішні як у попередних роках, та це не значить, що я не старався працювати. Коли успіх був менший у приєднуванні молоді до У. Н. Союзу, то причиною цього є сегоднішна війна.

25. травня був я запрошений до Союзової молоді в Гемтремк, Міш., на їхній бенкет, який молодь влаштовувала з нагоди перемоги в „бескет бол". Там я виголосив відповідну промову про значіння спорту при У. Н. Союзі.

23. серпня скликав я всіх секретарів з нашої округи на спільні збори, в справі приєднування нових членів, зокрема дітей на нові грамоти, як рівнож у справі пороблення підготувань до загальних організаційних Союзових зборів, на котрих мав виголосити реферат головний секретар п. Д. Галичин. Згадані збори відбулися 27. вересня 1941 р.

У місяці грудні, в днях 14. і 21. був я на відділових зборах у відділах 20, 75, 94, 146, 175 і 292. Ціль моїх відвідин була заохотити членів до закупна Історії України Грушевського в англійській мові і книжки Богдан — Гетьман України, та приєднування дітей на нові грамоти У. Н. Союзу. На згаданих зборах я піддав також думку членам, що потрібним є, щоб наші відділи взялися до спродажі бондів оборони краю. Цю справу відділові урядники разом з членами радо підперли, а мені припоручено дістати всякі інформації і аплікації, які до спродажі бондів є потрібні, що я виконав, і тепер наші члени замовляють ці бонди в своїх секретарів.

Крім того брав я участь в кожнім підприємстві, яке було влаштовуване нашими відділами, співпрацював у кожній Союзовій справі з головним контрольором д-ром Кібзеєм, а також приєднав пятьох членів до У. Н. Союзу.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ ГЕНОВЕФИ ЗЕПКО.

To the Supreme Assembly of the Ukrainian National Association, Inc.

In presenting this, my first report on my activities as a member of the Supreme Advisory Board of the Ukrainian National Association, I want to thank those assembled here who by their votes entrusted me with the responsibility entailed in the execution of duties as a national officer of this organization. I especially appreciate this confidence in view of my youth and the fact that the 1941 convention was the first U.N.A. Convention which I was privileged to attend.

In assuming my duties as a member of the Advisory Board of the Ukrainian National Association, I felt my first responsibility to be to my local branch, 180 of Akron, Ohio, which had elected me as delegate to the 20th Convention. Throughout the year I gave time and effort toward furthering the membership of the local branch, propagating its benefits among non-U.N.A. members, participating in all its activities and in general, assisting in every possible way to further establish Branch 180 as one of the most active U.N.A. youth branches in the organization. This activeness reflects itself in a brief review of our 1941 history which, among many other activities too numerous to mention, shows the sponsorship of a Sixth Anniversary Dinner Dance which I addressed and which was well represented by member U.N.A. clubs from outside localities; an "All-Ukrainian" golf tournament; purchase of copies of Hrushevsky's "History of Ukraine" which we placed in our Public and University Libraries and the enrollment of basketball and bowling teams (both boys and girls) in the U.N.A. Sport League. Our present activities are now directed toward the raising of funds for the work of the American Red Cross and the purchase of United States Defense Bonds.

To our parent organization, Branch 295 of Akron, Ohio, what assistance and council was necessary I offered, addressing their assembly on two different occasions.

Reaching outside of my immediate locality I attended a U.N.A. Picnic held by the combined branches in Cleveland, Ohio, on June 8; and an Organizational meeting in Pittsburgh, Pennsylvania on November 2, presided over by Mrs. Maria Malevich and addressed by Mr. N. Muraszko.

In addition, whenever feasible and within traveling distance, I attended all important American Ukrainian gatherings, addressing several sessions of the UYL-NA Congress and Rally and acting as a representative of the Ukrainian National Association at these affairs.

In all my contacts with young American Ukrainians I encouraged the leaders of our U.N.A. youth branches to devote extra added effort to attain increased membership in their respective branches. To the non-U.N.A. members I pointed out the importance of and benefit gained by becoming a member of our organization.

It is my firm conviction that my work within the ranks of the Ukrainian National Association has just begun. I further pledge my cooperation to this assembly, to my local branch and to every organized branch, young or old, to which I might be of assistance.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО М. ДАВИСКИБИ.

Високоповажані пані і панови головні урядники У. Н. Союзу!

Делеґати на 20-тій конвенції У. Н. Союзу, яка відбулась у Гарізбурґ, Па., поновно вибрали мене головним радним У. Н. Союзу. За те довіря я складаю усім делеґатам і делеґаткам щиру подяку і прирікаю, що, як у минулих чотирьох роках так і тепер працюватиму для добра і розвою дорогої нам усім організації, якою є У. Н. Союз.

Понижче подаю короткий звіт з моєї праці як головного радного У. Н. Союзу.

Завдяки добрій співпраці урядників і членів відділів у моїй окрузі, які працюють щиро для добра Союзу, не було потреби ані не було ніяких окремих припоручень з головної канцелярії У. Н. Союзу, щоби полагоджувати якісь непорозуміння по відділах, як це було в минулих роках.

На припоручення головного уряду У. Н. Союзу, я був приявний на організаційних зборах від. 178 У. Н. С., 30. березня 1941., в Менчестер, Ню Гемшир. Насамперед зложив я щирий привіт від головної екзекутиви У. Н. Союзу, а опісля виголосив відповідний реферат та закликав урядників відділу та членів до праці для У. Н. Союзу. По рефераті були запити, на які я старався давати вдоволяючі відповіди.

26. жовтня 1941 р., у порозумінні з головною екзекутивою У. Н. Союзу, я був приявний на організаційних зборах відділів ч. 253, 207, 199, 150, 52, в Савт Дірфілд, Масс. На тих зборах я мав честь бути предсідником зборів. Я відкрив збори короткою промовою про У. Н. Союз, а головний реферат виголосив гол. касієр У. Н. Союзу Р. Слободян. Опісля говорив організатор Союзу Антін Маланчук. По промовах була дискусія і запити, на які приявні дістали потрібні відповіди. На зборах були заступлені всі згадані відділи і всі урядники приобіцяли, що будуть дальше працювати над збільшенням Союзових рядів у своїх місцевостях.

27. жовтня 1941 р. я одержав скаргу про суспензу члена з відділу 374 У. Н. Союзу. У порозумінні з гол. секр. У. Н. С. Д. Галичином, я цю справу скоро наладнав і привернув суспендованому членові його права у відділі.

8. і 9. листопаду 1941 р. відділ 238 святкував своє 20-літне ювилейне свято свого існування. Я доложив немало труду з відділовими урядниками, щоби свято випало якнайкраще. 8. листопаду вечером відбувся Союзовий бенкет, який я мав честь отворити, а головним бесідником був гол. предс. У. Н. Союзу М. Мурашко. Рівнож були присутні урядові представники нашого стейту і міста Бостону. Вони у своїх промовах висловлювали пошану для Союзу і взагалі для американських українців, підносячи їх добрі прикмети. На святі були представники також від дооколичних відділів, які зложили желання для нашого відділу. 9. листопаду відбувся Союзовий Концерт, на якім виступав Союзовий Хор під управою о. Каськова. Святочну промову виголосив гол. предс. У. Н. С. М. Мурашко. Я, як секретар відділу, здав звіт з 20-літного розвою відділу 238. У. Н. С. Свято увінчалось великим успіхом, бо на самім святі приступило 10 нових членів в ряди нашого відділу.

Я при кожній нагоді старався ширити добре імя У. Н. Союзу, чи це було коли я вів переписку з відділами в моїй окрузі, чи знова коли я стрічався з членами. Я все заохочував урядників і членів до праці для Союзу, вказуючи на добрі діла нашого Батька Союзу. Усякі припоручення гол. уряду У. Н. Союзу я точно та совісно виконував.

До мене відносились в ріжних справах відділові урядники та члени, а я старався послужити їм як міг найкраще.

Я також не жалував труду в приєднуванні нових членів до У. Н. Союзу, і за рік 1941 я приєднав до 238 відділу 26 нових членів.

Таксамо й на дальше я буду старався виконувати свої завдання для Союзу щиро.

На кінець складаю щиру подяку головному урядові і відділовим урядникам за їх добру співпрацю зі мною для добра У. Н. Союзу. Сподіюсь, що рік 1942 буде кращим як попередній рік, коли тільки возьмемось всі до праці над приєднанням якнайбільше нашої молодіжи до У. Н. Союзу.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО Е. ЛЯХОВИЧА.

Хвальний уряде!

За останніх кілька місяців від останньої конвенції У. Н. С., на котрій я мав честь бути вибраним головним радним У. Н. С., я ще не вспів розвинути такої організаційної роботи, про яку думав. Причиною було це, що я ще не вспів якслід познайомитись з обставинами, а також перешкодила в тому дещо війна, яка принесла зо собою певні перешкоди в організаційній роботі.

За тих декілька місяців я старався навязати контакт бодай з деякими нашими відділами на терені Ню Йорку і

околиці. 14. вересня 1941 я виголосив організаційний реферат, на якім були приявні урядники і члени відділів: 158, 293, 310 і 325. По рефераті була дискусія. 18. листопаду 1941 подібний реферат я виголосив в Озон Парк, Лонг Айленд, у відділі 200. На зборах цього відділу обширно зясував теж і потребу приєднування молоді до Союзу та окремо виголосив по англійськи реферат до молоді. У тім відділі тепер створилась спортова дружина, яка гарно розвивається і бере вже участь в змаганнях з іншими дружинами. Назагал той відділ, при співпраці своїх урядників, добре розвивається.

Також дуже добре розвивається відділ 325 в Брукліні, при активности секретаря П. Малицького. Той відділ зріс на сто членів. Нюйорський відділ 204, (при живій активности секретаря М. Близнака) також добре розвивається і за минулий рік зріс на 77 нових членів. Відділ 361, „Дністер" в Ню Йорку, теж проявляє гарну діяльність і зріс на 71 членів. На кількадесять членів зріс теж відділ 130; оживлену роботу виявили ще такі відділи на терені більшого Ню Йорку: 310, 69, 293 і 158. Припускаю, що менше або більше зросли в членстві також інші відділи на терені Ню Йорку, але з ними я ще не вспів навязати якогонебудь контакту, тому не мав нагоди провірити, як там стоять справи під оглядом членства і загальної організаційної роботи. Треба тут зазначити, що добру роботу, зокрема в Брукліні, Квінс, Бронкс і Стейтен Айленд, під оглядом організування членів, виконував союзовий організатор п. В. Загаєвич. Я був приявний на двох його рефератах і можу ствердити, що вони викликували на приявних добре враження.

Поза Ню Йорком я відвідав новооснований відділ в Бабилоні, а також відділ в Вестбері, Лонг Айленд.

На терені Ню Йорку я ще брав активну участь в союзовій роботі в 204 відділі, якого я є вже пятий рік предсідником, та в Комітеті Відділів У. Н. С. на терені Ню Йорку, який в останніх місяцях по довшій перерві, знов активізується і накресляє собі широку програму діяльности, зокрема поставив собі за ціль зробити все, що в його силах, щоб чимнебудь причинитись для Америки в її війні з Державами Осі.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО А. ШУМЕЙКА.

Heeding the advice of our Supreme Secretary, Mr. Dmytro Halychyn, to make our reports as brief as possible, and realizing that in this war emergency time is valuable and paper is scarce, I am limiting my report to the barest essentials.

First of all, I am grateful for having been re-elected to office at the last convention, held last May in Harrisburg. Such confidence in me as displayed at that convention has given me further incentive to work for the welfare and progress of our organization.

Immediately after the convention, I together with several other young persons began to plan a national rally of Young U.N.A. members. It was our intention to make this rally the start of more active participation in U.N.A. life by our young people. We felt that our organization should not only concentrate upon getting new members and increasing the value of its assets, but that it should also strive to promote among those members some of that fraternal spirit and life upon which it is founded, but which, I regret to say, is lacking to quite an extent among our younger members. With this intention in mind, we prepared for this rally intensively. Headed by Stephen Shumeyko, Editor of The Ukrainian Weekly, and Mr. John Romanition and myself as vice-chairmen, our committee met regularly practically every week for several months. Everything was all set, when suddenly our country was plunged into the war, with the result that we thought it advisable to postpone the rally to a more suitable time.

Besides my work on the rally committee, I engaged myself in other activities on behalf the U.N.A. For example, immediately after the convention I joined Mr. Romanition in holding a mass meeting in Newark for the purpose of stimulating greater interest in Newark in our organization. Among those present at this meeting was Mr. Basil Zahayevich, a U.N.A. organizer, who addressed it. Later I accompanied and drove him around to likely prospects.

Among my other activities was attendance in my official capacity of various U.N.A. affairs, such as the Anniversary Dinner of Branch 361 of New York City; an Anniversary Picnic of Branch 219 of Newark; and attendance as principal speaker of the Anniversary Dinner of the Friendly Circle, U.N.A. Youth Branch 435.

Furthermore, together with Mr. Romanition I held six meetings since the last convention in an effort to establish a central committee representing Newark U.N.A. Branches. Finally, at my own request and with the authority of the U.N.A. Executive Board I took over the books and direction of U.N.A. Youth Branch 423 of New York City because of its generally run-down condition and lack of secretary.

In every way and every possible occasion I have tried to advance the interests of our organization, and at the same time get new members for it. Since the last convention, for instance, I have organized eight new members into it on my own, and two more together with Mr. Zahayevich.

Finally, for quite some time I have been devoting myself to the problem of integrating in some manner the choral work of our young people into the general activities of the U.N.A. I am doing this in the belief that some measures should be provided, for example, to make it possible for choruses composed of younger generation members to become units or branches of the U.N.A., and to receive the encouragement and support that our sport-minded members receive.

In conclusion I desire to express my appreciation for the fine cooperation I have received from the U.N.A. Executive Board and also from Mr. John Romanition, my associate advisor from Newark.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО Д. ШМАҐАЛИ

Шановні головні урядники У. Н. Союзу!

Мені припала велика честь бути вибраним на минулій 20-тій конвенції У. Н. Союзу головним радним цеї організації, а тому з нагоди цих перших річних зборів головного уряду я складаю щиру подяку для всіх делеґатів за те довіря, яким вони мене наділили, вибираючи мене до головного уряду У. Н. Союзу.

У Клівленді й в околиці панував порядок по відділах У. Н. Союзу, а тому не було потреби полагоджувати якінебудь непорозуміння чи спори між членами чи відділами.

Зараз по конвенції екзекутивний комітет У. Н. Союзу припоручив мені полагодити справу довгу відділу 291 до каси У. Н. Союзу. Довг того відділу, що досі остає незаплаченим до каси Союзу, тягнеться вже довший час, а тому тепер зовсім не є можливим провірити та винайти, хто властиво спричинив цей довг. Як відомо, то цей відділ подавав навіть просьбу до минулої конвенції в справі того довгу, і коли конвенція не зробила нічого в цій справі, то очевидно головний уряд У. Н. Союзу повинен би тепер її викінчити.

Молодечий відділ 180 У. Н. Союзу з Акрон, О., справляв бенкет 16-го червня 1941 р., і на цей бенкет запросила мене секретарка згаданого відділу, а також головна радна панна Зепко. Отже на цім бенкеті був я присутній, та при цій нагоді виголосив коротку промову, в якій я старався пояснити молоді ці користи, які вона може мати з членства в такій організації, як Союз. Цей бенкет випав надзвичайно успішно, бо стягнув багато молоді не тільки з Акрон, але також з околиць.

Коли я мав якісь запити від урядників чи членів котрогонебудь відділу, то я старався давати їм належні відповіди та пояснення. І при кожній нагоді, де тільки трапилось, я завжди старався дбати про добро У. Н. Союзу.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ ЮЛІЇ БАВОЛЯК.

Supreme officers of the Ukrainian National Association!

My report will be short. Since the last convention I have not had any matter of importance with the executive board or main office of this association, however my efforts were put forth in the interest of not only the local assembly, but in matters generally effecting the Ukrainian National Association.

With reference to obtaining new members the task has been difficult, because of conditions in our vicinity. Among the functions I had attended was the regional meeting of various subordinate assemblies held at Nesquehonning, Pa. November 30, 1941.

In conclusion I wish to state that I have devoted time and attention to the cause and general advancement of our Ukrainian National Association.

ДИСКУСІЇ НАД ЗВІТАМИ, РЕЗОЛЮЦІЇ, УХВАЛИ ТА ДИРЕКТИВИ.

По зложені звітів усіма головними урядниками, переведено обширну та вичерпну дискусію над цими звітами, а опісля уділено одноголосно кожному головному урядникові вотум довіря.

Вислідом дискусії над звітами, а також вислідом предложених нових справ, були такі ухвали:

Оборона краю.

На внесення радного М. Давискиби, поперте радним А. Шумейком, рішено одноголосно закупити бонди краєвої оборони на суму $50,000. На внесення контрольора Д. Капітули, поперте радним П. Дудою, ухвалено одноголосно закупити за $10,000 канадійських бондів побіди. На внесення контрольора д-ра В. Ґалана, поперте контрольором Р. Смуком, рішено одноголосно уділити з народного фонду $500 як жертву на Американський Червоний Хрест.

Переводячи ці ухвали, головний уряд У. Н. Союзу, при цій нагоді та з приводу отсього річного засідання, відзивається до всіх відділів, та до всього членства У. Н. Союзу з рішучим зазивом сповняти всеціло й беззастережено всі ці обовязки, до яких кличе нас наш край в теперішніх важких воєнних часах. Хай кожний член буде готовий понести таку жертву, якої від нього вимагає конечність здобуття перемоги над усіми ворогами нашої країни. Сповняймо свої обовязки чесно, сумлінно й вірно, всюди, при кожній нагоді й на кожнім місці, без ріжниці, чи це буде на фронті у властивім бою, чи в запіллю виконуючи якусь працю по фабриках та ріжних підприємствах. А вже не повинно бути ані одного такого відділу, ані одного такого члена чи членці У. Н. Союзу, щоб вони не закупили бондів оборони, на більшу чи меншу суму, кожний по змозі, щоб вони не зложили якоїсь жертви на Американський Червоний Хрест. Кожний відділ, кожний член У. Н. Союзу повинен тут іти за прикладом своєї організації, яка минулого й знова цього року закупила бондів оборони на найвищу суму, яку тільки якась організація може посідати.

Нагорода відділовим урядникам.

Маючи на увазі ухвалу з минулої конвенції У. Н. Союзу, яка справу нагороди відділовим урядникам, а зокрема секретарям, полишила до рішення головному урядові, та принявши до відома вияснення головного касієра про стан адміністраційного фонду та про потрібні виплати з нього, річне засідання, на внесення контрольора Д. Капітули, поперте контрольором д-ром В. Ґаланом, рішило одноголосно, щоб підвищити нагороду секретарям відділів з два й пів на три й пів відсотків від колектованих вкладок за обезпечення дорослих членів. Таксамо на внесення радного М. Давискиби, поперте контрольором С. Куропасем, рішено більшістю голосів признати предсідникам і касієрам відділів по 50 центів від кожного дорослого члена або дитини, що будуть зорганізовані впродовж року до якогось відділу, замісць теперішньої нагороди, яка виносила 25 центів від члена чи дитини. Внесення радного Т. Шпікули, поперте радним Д. Шмаґалою, щоб признати предсідникам і касієрам по пів проценту від колектованих членських вкладок, перепало, бо дістало тільки два голоси.

(ДОКІНЧЕННЯ ПРОТОКОЛУ НА 4-тій СТОРОНІ „СВОБОДИ").